

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200862

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. K81.6
P22 M . n . Accession No. K5536
Author B. S. Rao
Title Dec 1954

This book should be returned on or before the date
last marked below.

ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೧೯೪೪
ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೧೯೫೪

ಬೆಲೆ : ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕಾದಿರಿಸಿದೆ

ಈ ಮಾಲೆಯ ಸಂಪಾದಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ಎಚ್. ಎಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾವ್, ಎಂ. ಎ.
ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಶಾರದಾವಿಲಾಸ ಕಾಲೇಜು ಮೈಸೂರು

ಮುದ್ರಕರು :
ಜಿ. ಎಚ್. ರಾಮರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್.ಸಿ.
ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್,
ಮೈಸೂರು

ಮುನ್ನುಡಿ

ಇದು ಭಾರತ ವರ್ಷದ ಕವಿಸಾರ್ವಭೌಮನೆಂದು ಕೀರ್ತಿತನಾಗಿರುವ ಕಾಳಿದಾಸನ 'ಮೇಘದೂತ' ಕಾವ್ಯದ ಭಾಷಾಂತರ. ಬ್ರಹ್ಮಶ್ರೀ ಪಂಡಿತ ರತ್ನಂ ಕುಕ್ಕೇ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ 'ಕನ್ನಡ ಮೇಘಸಂದೇಶ' ವನ್ನೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ರಾಮಚಂದ್ರಜೇಂದ್ರಿಯವರ 'ಕನ್ನಡ ಮೇಘದೂತ' ವನ್ನೂ ಓದಿ ಸಂಶೋಧಿಸುವಷ್ಟಿರುವ ನಮ್ಮ ಜನ ಈ 'ಮೇಘದೂತ' ವನ್ನೂ ಓದಿ ಸಂತೋಷಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಕಾಳಿದಾಸನ ಕೃತಿರತ್ನಗಳ ಭಾಷಾಂತರಗಳೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ವಿಮರ್ಶೆಗಳೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆಯೋ ಅಷ್ಟೆಷ್ಟೂ ನಮ್ಮ ನಾಡು ನುಡಿಯೂ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಳಿದಾಸನ ಎಲ್ಲ ಕೃತಿಗಳೂ ಹತ್ತು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಜನರಿಂದ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾದರೆ, ಆ ಕವಿಕುಲ ಗುರುಪಿನ ಕಲಾಕೃತಿಗಳ ರಸಗ್ರಹಣದಿಂದಾಗುವ ಅನಂದವೂ ಚಿತ್ತಸಂಸ್ಕಾರವೂ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಹೊರೆಯುವುದಾದರೆ ಆ ಭಾಗ್ಯ ಬಹಳ ಹೊದ್ದದು ಎಂದು ನಮ್ಮವರು ಪರಿಗಣಿಸುವರೆಂದು ನಾನು ಅಂದಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಕೃತಿಯ ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಾನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಈ ನನ್ನ ಅನುವಾದ ಒದಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರರಾದ ಬ್ರ. ಎಚ್. ಎಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ರಾವ್ ಎಂ. ಎ. ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಧನ್ಯವಾದಗಳಿವೆ.

೪-೪-೫೪
ಮೈಸೂರು

ಎಸ್. ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಭಟ್ಟ

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಗ್ರಂಥ ಅಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಬಯಸಿ ವಾಚಕರಿಂದ ಸಮಗ್ರ ಪತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ವಾಚಕರ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುದ್ರಿಸಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಮ್ಮ ಮಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿಕೊಟ್ಟ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಭಟ್ಟರಿಗೂ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ರಾಮರಾಯರಿಗೂ ನಾನು ತುಂಬ ಋಣಿ.

ಶಾರದಾಮಂದಿರ
ಮೈಸೂರು ೪-೪-೫೪

ಎಚ್.ಎಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾವ್
ಸಂಪಾದಕ

ಬಿ. ಸೌ. ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ

ಮೇಘದೂತವನಿದನು ಮುಗಿಸಿ ತಂದಿಹೆಸಿಂದು
ನನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ನಲ್ಲೆ ನಿನಗೆ ಮುಡಿಸೆಂದು
ಸಂತಸದೊಳಿವ ಕೊಂಡು ಕೃತಕೃತ್ಯಳೆಂದೆನಿಸಿ
ಅರಳಿಸೆನ್ನದೆ ಹೂವನಿಂತೆ ಮನಸ್ಸೊಲಿಸಿ.

ಪೂರ್ವ ಮೇಘ

೧

ಆವನೊರುವಂ ಯಕ್ಷನವಧಾನವಿರದಂದು
ಸ್ವಾರ್ಥಿಕಾರವ ಮರೆಯೆ ಮಹಿಮೆಯಳಿದು
ತನ್ನ ಕುಂತೆಯನಗಲಿ ಸಿರಹೊರದಿ ಬಳಲಿ
ಭೃತ್ಯನ ಕಾಪದಿಂ ವರುಷಕಾಲ
ವಾಸಗೈದು ಬಂದು ಜನಕನಂದನೆ ಮಿಂದ
ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಗಲಿರನ ರಾಮಗಿರಿಯ
ನಿಜಿಡನೆನೆ ನೆಳಲಿವ ತರುಗೊಪರಿಗಳಲಿ
ಉಚಿತಮಾದಾರ್ಯಮಂಗಳಲಿ ನೆಲಿಸಿ.

೨

ಅಬರೆಯನು ತಾನಗಲ ಕನಕವಲಯವು ಕಳಚಿ
ಬರಿದಾದ ಮುಂಗೈಯೊಳ ಕಾಮಿಯು
ಅಸುವೆ ಗಿರಿಯೊಳ ನೆಲಿಸಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ನೆಲೆದು
ಆಷಾಢ ಮಾಸದಲಿ ಮೊನಲ ದಿನಸ
ದಂತದಲಿ ದರಿಯನಗೆವಿರಚುತಿರನಾಟವಲಿ
ತೊಡಗಿರುವ ಆನೆಶ್ವರು ಕಣ್ಣಿನೆಯುವ
ಸಾಸುವೇರನನ್ನೆ ಸೊಬಗನಾಂತಿರುತ್ತೊಂದು
ಹರಿದಾದ ಮೋಡನನು ಕಂಡನಂದು.

೩

೩

ಹಲವಾರು ಅನೆಗಳ ಮನದೊಳೊಡಮೂಡಿಸುವ
 ಆ ಮುಗಿಲ ಮುಂದೆಯೊಕೆಂತೊ ನಿಂತು
 ರಾಜರಾಜಾಸುಚರನುರುಳಿಬಹ ಕಂಬನಿಯ
 ತಡೆದಂತೆ ಬಹುಪ್ರೊಳ್ ಚಿಂತಿಸಿವನು.
 ಮೇಘದಾಶೋಕನದಿ ಸುಖಿಯಂತರಂಗಮುಂ
 ಅನ್ಯಥಾವೃತ್ತಿಯನು ತಾಳ್ದುದೆನಲು
 ಕೊರಳ ಬಿಗಿಯಪ್ಪುಗೆಯನಾಲಿಸುವ ಪ್ರಣಯಿಜನ
 ದೂರವಿರುವಂತಹರ ನಾಡದೆಂತು !

೪

ಶ್ರಾವಣವು ಸನ್ನಿಹಿತವೆನೆ ಬಗೆದು ಪ್ರೇಯಸಿಯ
 ಜೀವಿತಾಲಂಬನಮೊಳರ್ತಿಯಾಗಿ
 ತನ್ನ ಕುಶಲವನಾಕೆಗಾ ಮುಗಿಲಮೊಗದಿಂದೆ
 ಕಳುಹಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆತನಂದು
 ಅದೆತಾನೆ ಅರಳಿರುವ ಕುಟಿಜ ಕುಸುಮಗಳಿಂದೆ
 ಅರ್ಘ್ಯಮಂ ಕಲ್ಪಿಸುತೆ ಪ್ರೀತನಾಗಿ
 ಪ್ರೇಮಮೊಳ್ಳುಡಿಗಳಿಂದಾ ಮುಗಿಲ ತಾಂ ನುಡಿಸಿ
 ಸ್ವಾಗತವ ಬಯಸಿವನು ಹರ್ಷದಿಂದೆ.

೫

ಯೋಗಿಯಿಂದೆ ಉರಿಯಿಂದೆ ಗಾಳಿನೀರುಗಳಿಂದೆ
 ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ ಜಡಮೋಡವೆತ್ತ !
 ಪಟುವಾದ ಕರಣಗಳ ವಡೆದಿರುವ ಜೀವಿಗಳು
 ಕೊಂಡೊಯ್ದ ಸಂದೇಶ ವಿಷಯವೆತ್ತ !
 ಔತ್ತುಕೈದಿಂದಿವನು ಗಣಿಸವೆಯೆ ಗುಹ್ಯಕನು
 ಯಾಚಿಸಿದನಾ ಮುಗಿಲ ಕೃಪಣನಾಗಿ.
 ಕಾಮಾರ್ತರಾದವರು ಜೀತನಾಜೀತನದೆ
 ಕೃಪಣರೆಂಬುದು ನೋಡೆ ಸಹಜಮಲ್ಲೆ !

೬

ಲೋಕಮೊಳು ಹೆಸರಾಂತ ಪುಸ್ಕಲಾವರ್ತಕಗ-
ಳಿಂದೊಗವ ವಂಶವನನೆಂದು ಬಗೆವೆ.
ಮುಳವಾನೊಡನಿರುವ ಶ್ರಕ್ಕ ತಿಪುರುಕನುಮೆಂದು
ಕಾಮರೂಪಿಯುಮೆಂದು ನಿನ್ನನರಿವೆ.
ವಿಧಿವರಮೊಲೆಂದಂತ ಬಂಧು ಮೂರನೋರುವ
ಸಾಂ ನಿನ್ನನೀವರದಿ ಲೋಡುತಿರುವೆ.
ಅಧಿಗುಗರ ಲೋಡುವು ಸಿಫಲವಾದರನನು
ಅಧನೂರಿವುದಕಂತ ಲೋಸನಿಸವೆ !

೭

ಸಂತಸ್ತರಾದರಿಗೆ ನೀನೆ ರರಣಾಗಿರುವೆ
ಹೇ ಪಯೋದನೆ ಅಂತೆ ನಿನ್ನನೆನಿವೆ.
ಧನವತಿಯ ಕೂಗಲೊಂದಗಲಿ ಬಂದಿರುವೆನ್ನ
ಸಂವೇಶಿಸಿಕೊಯ್ದು ಸ್ತಿಯಿಗೆ ತಿಳಿಸು.
ಅಲ್ಲಿ ಬಹಿರುಕವನದಿ ಸೆನಿಸಿದ ಪರಶಿವನ
ಶಿರಸ ಶಶಿಕಲೆಯ ಸೆಲ್ಲಿಂಗಲಿಂಜೆ
ಮೋಳೆವ ಮನ್ಮಥಗಂಧವ ಮಕ್ಕೊಲೆಯನು ವಸಿಸ
ಹೆಸರಾದ ಅರಸಿಯನು ಕುರುತು ತೆರಸು.

೮

ಪದಕನನಿಸೆಯೆಲ್ಲ ಪತಿಗಳೈತಪರಿಮು
ಪಿವ್ವಾಸದಿಂದಂದು ನಲಿದು ನಿಂದು,
ಮುಂಗುರುಳ ಮೇಲಿತ್ತಿ ಪಡೆಗರವೆ ನೋಡುವರು
ನನನಸುವವೆಯನೇರಿ ಬರುವ ನಿನ್ನಂ.
ಪದವಿ ನೀಂ ಮೈಮೋರೆ ಸರನಾವೆನ್ನಪೊಲು
ತಾನನರಾಳಾಗಿ ಬಾಳವನನು
ಸೆನ್ನದಿಯೊಲುವಂದು ವಿರಸವಿಧುರಿಯ ಪತ್ತಿಯ
ಬರವೆ ತಾಂ ಕಡೆಗಣಿಸಲೆಂತಾರನೊ !

೧

ಅನುಕೂಲ ಮಾರುತನು ಮಂದಮಂದಂ ಸುಳಿದು
 ನಿನ್ನ ನೂಗಿಸುತ್ತಿರುವನಂದದಿಂದೆ.
 ಬಿಂಕದಲಿ ಚಾತಕವು ನಿನ್ನ ಎಡವಂಕದಲಿ
 ದನಿಗೈಯುತ್ತಿದುದೊಲಿದು ಮಧುರಮಾಗ.
 ಬಸುರಿನೊಸಗೆಯ ನೊಗವ ಪರಿಚಯದೊಳಂದದಿಂ-
 ದಾಗಸದೆ ಸಿಡುಸರದೆ ತೋರಣದೊಲು
 ಹಾರುವ ಬಲಾಕಗಲು ನಯನ ಸುಭಗನೆ ನಿನ್ನ-
 ನನುಸರಿಸಿ ಸೇವಿಸುತ್ತೆ ನಲಿವುವತ್ತೆ!

೧೦

ದಿನದಿನಗಳೆಣಿಕೆಯೊಳೆ ಸಿರತಳಾಗುವವಳೆ
 ಏಕಪತ್ನಿಯ ಸತಿಯನವಿಸನ್ನೆಯ
 ಭ್ರಾತೃಜಾಯೆಯನವಳೆ ನೀನವಶ್ಯಂ ಸಖನೆ
 ತ್ವರಿತಗಮನಪೊಳ್ಳಿದಿ ನೋಡಲಿರುವೆ.
 ಕುಸುಮಕೋಮಲಳೆನಿಸಿ ವಿರಹದೊಳು ಬಲುಬಳಲಿ
 ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲಿ ಕಳಚಿ ಬೀಳಲಿರುವ
 ಪ್ರಣಯಿತ್ವದಯನವನು ಆನಯನುವಾ ಬಂಧ
 ವಿಪ್ರಯೋಗಮೊಳಿರದೆ ತಡೆದಿರುವುದು.

೧೧

ನಿನ್ನ ಮೊಳಗುಗಳಿಂದೆ ಮಹಿಯೊಳೊಗೆಯೆ ಶಿಲೀಂಘ್ರ
 ಬೆಳೆಬರುವ ಧರೆ ಮೆರೆದವಂಘ್ರಿಯೆನಿಸೆ
 ಕೇಳಲಿನಿವಹ ನಿನ್ನ ಮೊಳಗನವನಾಲಿಸುತ್ತೆ
 ಮಾನಸ ಸೋವರನ ಪುಗಲೆಳಿಸುತ್ತೆ
 ತಾವರೆಯ ಚಿಗುರಲೆಯ ಪಾಘೆಯಗಳನಾಂತು
 ರಾಜಹಂಸ ಸಮೂಹ ನಭಮೊಳಂತೆ
 ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿನರವೊಲಿದು ನಿನ್ನೊಡಗೂಡಿ
 ಜೊತೆಯ ದಾರಿಗರಾಗಿ ನೆರವೀವುವು.

೧೨

ಲೋಕವಂದಿತನಾದ ರಾವನನಡಿವಾವರೆಯ
 ಗುರುತಿರುವ ಸಾನುಗಳನಾಂತು ಮೆರೆದು
 ನಿನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯಸಖನಾಗಿ ಮನ್ನೋನ್ನತನಾಗಿ
 ನಿಂದ ಗಿರಿಯಿಂದನೃಪ ತರಳು.
 ಕಾಲಕಾಲಕೆ ನಿನ್ನ ಸಂಯೋಗವನು ಪಡೆದು
 ಚಿರವಿರಹದಿಂದೂಗುವ ಕಂಬಸಿಯನು
 ನಿನಗಾಗಿ ಕಾತರವೆ ಬೆಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟನೆ ಸುರಿಸಿ
 ತನ್ನ ಸ್ವೇದಮನಿಂತು ಶೋರುತಿಹುದು.

೧೩

ನಿನ್ನ ಪಯಣದ ಮಾರ್ಗಗತಿರುಪ್ಪವೆಂಬುವನು
 ಸಂಪೂರ್ಣವೆನಿಸೊರೆತೆ ಕಳಿಸು ಜಲವ !
 ಬಳಿಕ ಮನವೊಗುವಂ / ಸಂಜೀವನು ನೀಳ್ವೆ-
 ನವನು ಕಿವಿಗೊಮ್ಮಲಿನೆನ್ನ ಸುನಿ !
 ಬಳಿಕ ನೀಂ ಹಾಲ ನದೆ ಬಳವು ಬಸವಳಿಯೆ
 ಗಿರಿಬರವೆದೆಗಳೆ ಪದವನೊಂ,
 ಕಡುದೀನನಾದಂ ಮು ನಿರ್ಭುರ ಪ್ರಾಂತಗಳ
 ನಿರ್ಮು ಪೋದಕಗಳಂ ಪಾನಗೈದು.

೧೪

ಪರ್ವತಶೃಂಗರುನೆ ನವನನ ಸಮಸುತಿಪ್ಪ-
 ನೆಂದಗಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮುಗ್ಧಾಂಗಸೆರುರು
 ಚಕಿತ ಚಕಿತಿಯರುಗೆ ವೊಗವೆತ್ತ ಸೋಡುತರಿ
 ವೀಕ್ಷಿಸೋತ್ತಾ ನೋರು ವೋದಗೊಂಡು
 ಮಾರ್ಗದೊಳು ಸಂಧಿಸುವ ತೋರ ಮುಖಗಳ
 ಹಸ್ತವಶೇಷಗಳ ಹುಡುಗಸುತೆ
 ಸರಸ ನಿಚುಕಗಳಿರುವ ಈ ತಾಣದಿಂದೆ ನೀಂ
 ಮುಂದುತ್ತರಾಭಿಮುಖಯಾಗಿ ತರಳು !

ವಿವಿಧ ಮಣಿರತ್ನಗಳ ಕಾಂತಿ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣದ
 ಪ್ರೇಳೆವ ದೇವೇಂದ್ರಧನು ಕಣ್ಣೊಳಿಸುತೆ
 ನಿನ್ನ ವೈಶೇಷವೆನಿಸಿ ಮುಂಗಡೆಯ ಹುತ್ತದಿಂ-
 ದೊಡವೂಡಿ ನಿಂದಂದು ಸೊಬಗಿನಿಂದೆ
 ಸ್ಫುರಿತ ಕಾಂತಿಯನಾಂತ ನವಿಲುಗರಿಗಳ ತಳೆದು
 ಶೋಭಿಸುನ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನಂತೆ
 ನೀಲಿಬಣ್ಣದ ನಿನ್ನ ತನುವದರ ಕಾಂತಿಯಲಿ
 ಮಿಗಿಲಾದ ಶೋಭೆಯಿಂದೆನೆಯುತಿಹುಸು !

೧೬

ಭ್ರೂವಿಲಾಸಂಗಳಲಿ ಅನಭಿಜ್ಞರೆನಿಸಿರುವ
 ಜಾನಪದವಧುಗಳಾನಂದದಿಂದೆ
 ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿದ ತಮ್ಮ ಲೋಚನಂಗಳ ತೆಗೆದು
 ನೀನೆ ಕೃಷಿಗಾಧಾರನೆಂದು ಬಗೆದು
 ಕಾತರವೆ ನೋವ್ವರವನಾಸ್ವಾವನಂಗೆದು
 ಅದೆ ಉತ್ತರ ಹೊಲವ ನರುಗಂಪನುಗುವ
 ಮಾಲಮನ್ನೇರಿ ನಸುವಡುವಲಿಗೆ ನೀಂ ಪ್ರೇಮಿ
 ತಿರುಗಿ ತೆರಳುತ್ತ ರಕೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ.

೧೭

ಜಲಧಾರೆಗಳ ಸುರಿಸಿ ಕಾಳ್ಕಿಷ್ಟನುಪಶಮಿಸಿ
 ಎಸಗಿದುಪಕಾರದಿಂದಾಮೃತಕೂಟ
 ದಾರಿ ನನೆದಾಯಸವ ಬಳಲಿರುವ ನಿನ್ನ ತಾಂ
 ತವಿವುಮೈ ತಲೆಮೇಲೆ ಸೊಗಸಿನಿಂದೆ.
 ಕ್ಷುದ್ರನಾದಾತನುಂ ಅರ್ಪಯವನಾತಿಮವ
 ಗೆಳೆಯನೈತರುವಂದು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ
 ಅವನ ಉಪಕಾರಗಳ ನೆನೆದು ಮೊಗದಿರುಹನೆನೆ
 ಉನ್ನತರ ಬಗೆಯನ್ನಿಂತು ಪೇಳ್ವೆ !

೧೮

ಕಳೆವಣ್ಣಿವಿಡಿರುವ ಕಾನನವೃಕ್ಷಗಳೆ
 ಕವಿವ ಸಾನುಗಳಿರುವ ಅಮೃತಕೂಟ
 ತೈಲದಿಂ ನುಸುಳುವ ನೇನೋಳ್ವಲಿವ ನೀನು
 ಅದರ ಶಿಖರಾಗ್ರವನು ಹರಿದಂಶು
 ನಡುವೆ ಕಪ್ಪಾಗಿರುತ್ತೆ ಮಿಲ್ಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಸವ
 ತಿರನೆಗ್ಗು ಶೋರಮೊರೆವೆ-ಗನಂ
 ಅಮರವಂಶತಿಗಲಂದಾ ಶೋಕನಾ 'ಕವಿ'ನೆ
 ಶೋಭಿಸುವೆ ನೋಡಲಿತಿ ಸುಖಗನಿಸಿ.

೧೯

ವನಚರವಧೂಜನಗಳಂ ಪರಲಿ ಪಿಪರಿಸುವ
 ವನ್ಯಕುಂಬಗಳೆದೆಯೊ 'ನಿಲಿ'ರು ನೀನು
 ನೀರು ಬರಿದಾಗಲಲು ಶೇಗೇಗನೆ ಸಾಗ
 ಅವರಾಚೆ ದಾರಿಯನು ದಾಟಿದಂಶು
 ಮಾತಂಗವಂಗೊಳಿಸಿ ಸರಚಿ-ಚಿತ್ರರ
 ಭವ್ಯರೂಪಾವಳಿಯ ಶೋಭಿಸುತರು
 ಹಳ್ಳದಿಲ್ಲಿ ಗಳಿರುವ ವಿಂಧ್ಯಪಾದವ ಬಳಗು
 ಹಸರಿಸಿದ ನರ್ಪವಿಯ ನೋಡಲಿರುವೆ.

೨೦

ಮಳೆಗರೆದು ಬಂದಾಗ ಮುಂಚೆ ನೀನು ಕುಳಿಸುವ
 ವನಗಜವ ಮರಜಲದಿ ಪರಿಮಳಿಸುತೆ
 ನೇರಳೆಯ ಸಿ-ವಿಯಿಂದ ಮಂದಗಮನಮುಸಾಂತ
 ನರ್ಪವಿಯ ಶೋಭಿಸುವ ಮೊಗೆದು ಕೆರಳು.
 ಇಂತು ಅಂತಸ್ಸಾರವಾದ ಸಿನ್ನಸು ಸನನೆ
 ಚಲಿಸಲಿಸಿಲನು ರಕ್ತನಾಗನತ್ತೆ!
 ಪೂರ್ಣಶೆಯೆ ಗೌರವಕೆ ಕಾರಣವು; ರಕ್ತಶೆಯೆ
 ದೆಸೆಯಿಂದೆ ಸರ್ವಮುಂ ಲಳಿಸಿಸಿಪುನು.

೨೧

ಅರೆಬಿಳಿದ ಕೇಸರದ ಕೆಂಪುಹಸುರಿನಬಣ್ಣ
 ದಿಂದೆಸೆವ ನೀಪಗಳ ನೋಡಿ ಸವಿಸು
 ಜಾಗುಸೆಲಸಲಿ ಬೆಳೆದ ಮೊಗಲಮುಗುಳುಗೊಗೆದ
 ಎಳೆಗು ಕಂದಳಿಗಳನು ತಿಂದು ನಲಿಸು
 ವ್ಯವೇರಗಳಿಂದಲಧಿಕ ಸೌರಭವುಗುವ
 ನೀರುಂಡ ತಿಂದು ಹೊಸಕಂಪು ಮೂಸಿ
 ಸಂಚರಿಸ ಸಾರಂಗ ನಿವಹ ತಾಂ ಸೂಚಿಸುದು
 ಹೊಸನೀರ ಹಸಿಗರೆವ ನಿನ್ನ ಪಥಮಂ.

೨೨

ನೀರ್ದನಿಯ ಪಿಂಪೊಂದು ಚತುರತೆಯನಾಂತಿರುವ
 ಚಾತಕಂಗಳ ನೋಡಲೆಳಸಿದಂದು
 ಪಂಕ್ತಿ ಪಂಕ್ತಿಯೊಳೆಸೆದು ಹಾರುವ ಬಲಾಕಗಳ
 ನೊಂದೆರಡು ಎಂದೆಣಿಸಿ ತೋರಲೆಂದು
 ರಮಣಿಯರನೊಡಗೂಡಿ ಸಿವ್ವರಾಗಸಗೊಳಿರೆ
 ಮೇಲೆ ನೀಂ ಮೊಗಮೋರಿ ಗುಡುಗಿದಂದು
 ಸೋತ್ಕಂಠ ಸಹಚರಿಯರಾಲಿಂಗನಂ ಪಡೆದು
 ನಿನ್ನನಭಿನಂದಿಸುವರಂದದಿಂದೆ.

೨೩

ನನ್ನ ಮನದಿನಿರುಳನು ಸಂತವಿವ ಸಲುವಾಗಿ
 ಸಡಗರವೆ ನೀಂ ಪ್ರೇಗಲೆಳಸಿದಂದು
 ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಕಂಪುಗುವ ಮಲೆಮಲೆಗಳೆಡೆಗಳಲಿ
 ಬರಿದೆ ಕಾಲವ ಕಳೆವೆಯೆಂದು ಬಗೆವೆ.
 ಕಣ್ತುಂಬಿ ಸೂಸುತಿರುವಾನಂದಬಾಷ್ಪದಿಂ
 ಕೇಕಾರವಂಗೈದು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ
 ನವಿಲುಗಳ ಆತಿಥ್ಯವನು ಪಡೆದು ಮೇಕೆಂಪೊ
 ದ್ರುತಗತಿಯೊಳಲ್ಲಿವೆ ತೆರಳಲೆಳಸು.

೨೨

ಹೊದೊಡೊಡೆದು ಸೆವೆಯಿನ ಕ್ಷಮನೆಯ ಗರಿಗಳಿಂ
ಬೆಳ್ಳಾಂತ ಬಸವನಗೆ ಬೇಲಿಯಿಂದೆ
ಗೃಹಬಲಗು ಸಂಜಸುವ ಸಕ್ಷಿಸಂಕುಲವೊಲಿದು
ಗೂಡುಗಟ್ಟತಲಿದುವ ಮರಗೊಂದೆ
ನೀಲಿಬಿಲ್ಲು ಸುಖಾಂತ ಕು-ವಗ್ಗಿಳಿದಿದುವ
ಕರಮೆಸುವ ನೇರಿಳೆದು ಬನಗಳಿಂದೆ
ಕೆಲದಿನವೆ ತಂಗಿದುವ ಸಂಪನಸು-ಗೂಡ
ದಾವಾರು-ವೇರ ಮುಂದೆಸನ್ನೆಲ್ಲ.

೨೩

ಲೋಕಮೊಳು ಹೆಸರಾಗೆ ವಿವಿಧಾಧ ನದಾ
ರಾಜಧಾನಿಯನವನು ಸೇರಿ ನೀನು
ಭ್ರೂಘಂಗಾತಿರುಗೆ ಚಲಿಸುವ ತೆಗೆಲಿಸೆಸಿದು
ಅಧರದಂಟಿದಾಗೆ ಜಲನ ತಳಿದು
ಮೆರೆವ ವೇತ್ರಾನತಿಯನಿರದ ಸುಷಿಸುವೊಳು
ನಸುಬಾಗಿ ವ್ಯಮಮಧುರ ನೊಳಗಿಸಿದೆ
ದಡವೆಜಿಯಿಗಳೆರ ಸವಿಯುಗಕನನು ಕುಟಿಸೆಂದು
ಕಾಮುಕನ ಸಂಸ್ಕಾರಣ ಫಲನ ರಡೆನೆ.

೨೪

ಪಣ್ಯವನಿತಾಜನರ ಸುರತ ಕರಮಳಮುಗುವ
ಮಂದರ ರಿಲಾನೇಶ್ವನಿವ-ದಿಂದ
ನಾಗರಿಕರುದ್ದಾ ರು ಯೋಸೋತ್ಕರ್ಷನು
ಅನ ಸರ್ವತ ಜಗಕ ಸಾದುತಿಹುದೊ
ಪ್ರಾಡಪುಷ್ಪಗಣಿಸೆ ನೀಸನ್ನ ಕ್ಷಗಲಂ-
ಲಾನ ಸರ್ವತ ಜನರ ಮನಸೆಳೆಯುತಿ
ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕರ್ಷದಲಿ ಪುಳಕಗೊಂಡವೊಲಿಹುದೊ
ಅಮವೆ ನೀಡ್ಕೊಯೊಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸು.

ಬಳಿಕ ಮುಂದುತ್ತರಿಸಿ ವನನದೀತೀರದೊಳು
 ಉಪವನದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೊಗ್ಗಗಳಿಗೆ
 ಹೊಸಮಳೆಯ ನೀರ್ವನಿಗಳಭಿಷೇಚನಂಗೈದು
 ಬೆಮರಿಳಿವ ಕದಪುಗಳನೊರಸುವಂದು
 ಕಿವಿಯ ನೈದಿಲೆ ಹೂವು ಬಾಡಿ ಕೆಳಗುಸುರುತಿರೆ
 ಪೂದಿರಿಯುವಬಲೆಯರ ಮೊಗದ ಮೇಲೆ
 ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ಪರಿಚಯವ ನೆರಳಿನಾಸರೆಯಾಗಿ
 ಮತ್ತೆ ಮುಂದುತ್ತರಕ್ಕೆ ತೆರಳು ಸಖನೆ.

ಉತ್ತರದ ದಸೆಗೆಂದು ಪಯಣ ಬೆಳೆಸುವ ನಿನಗೆ
 ಉಜ್ಜಯಿನಿಯಾ ದಾರಿ ಬಳಸುವರುಂ
 ಅಲ್ಲಿನ ಮಹೋತ್ತಂಗ ಸೌಧವರಮನೆಗಳಲಿ
 ಸ್ನೇಹವಿರಹಿತನೆನಿಸಿ ಮೊಗದಿರುಹದ
 ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚಿನ ಬೆಳಗಿಗಿರದೆ ಭಯದಿಂ ಬೆದರಿ
 ಚಲಿಸುತಿರುವಾ ನಗರದಂಗನೆಯರ
 ಚಕಿತ ರೋಲಾಸಾಂಗ ರೋಚನಂಗಳ ನೋಡಿ
 ನೀನಲ್ಲಿ ರಮಿಸದಿರೆ ವಂಚಿತನಹೆ.

ಅಲೆಗಳುಲ್ಲೋಲವಲಿ ಕಲರವಂಗೈಯುತಿದ
 ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸಾಲಿನೊಡ್ಡಾಣದಿಂದೆ
 ಧುಮುಧುಮುಕಿ ದರಿವಂದು ಸುಭಗಮನೆ ತೋರುತಿಹ
 ಆವರ್ತವೆನುವ ಸುಳಿನಾಭಿಯಿಂದೆ
 ಮೆರೆವ ನಿರ್ವಿಂಧ್ಯೆಯನು ಬಳಸಾರ್ಥ ಸಂತಸದೆ
 ಅಲ್ಲಿ ರಸಶೋಲನೆನೆ ಸುಖಿಸು ಸಖನೆ
 ವನಿತೆಯರಿಗನಿಯರೊಳು ಒಲವ ಬೇಡುವವರಲಿ
 ವಿಲಸನವೆ ತಾನತ್ತೆ ಮೊದಲ ನುಡಿಯು.

೩೦

ವೇಣಿವೊಲು ತೆಳುನಾಗಿ ಹರಿನ ನೀರ್ದೊನಲಿಂದೆ
 ಕೃತಕಾಗಿ ತೋರುನಾ ನಿರ್ವಿಂಧ್ಯೆಯು
 ದಡದೆಡೆಯ ತರುಗಳಿಂನುಮರಿ ಬೀಳುತಲಿರುವ
 ಹಸ್ತಲೆಗಳಿಂದೆ ತಾಂ ಬೆಳ್ಳನಾಂತು
 ತನ್ನ ವಿರಸವ್ಯಥೆಯ ದಾರುಣಾವಸ್ಥೆಯಲಿ
 ನಿನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯವನೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರೆ
 ಸಂಗನುವ ಸೊಗದಿಂದಲಾ ಸಿಂಧು ಮೈತುಂಬು-
 ವಂದಮೊಳು ನೀನುಸಳ ಮೋದಗೊಳಿಸು.

೩೧

ವತ್ಸರಾಜನ ಕಥೆಯನರಿತ ಕೋವಿರರಿರುವ
 ಊರ ಹಿರಿಯರ ನೆಲೆಯನಾವಂತಿಯ
 ಹಿಂದಿರಿಸಿ ಸಿರಿಯು ಪರಹಿನ ನೆಲೆಯು ತಾನೆನುವ
 ಉಜ್ಜಯಿನಿಯನು ಕುರಿತು ತೆರಳಿ ಮುಂದೆ
 ತಮ್ಮ ಸುಚರಿತ ಫಲವು ಮುಗಿದು ಬರುತ್ತಿರುವೆಂದು
 ದೇವರೋಕ್ತ ಜನರು ತಿರುಗಿ ಬಂದು
 ಸುಕೃತ ಶೇಷಗಳಿಂದ ಧರ್ಮ ತಂದಿಳಿಸಿರು
 ದಿನವೊಂದು ಬಿಡುವುಕೆ ಕಂಗೊಳುವುದು.

೩೨

ಆಳ್ವಿ ಶಿಪ್ರಾಸದಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ
 ಉದಯಕಾಲಮೊಳುಲಿನ ಸಾರಸಗಳ
 ಮದಕಲವ ಕೂಜಿತವ ನಡಿದಾಗಿ ಬಿಳಿಯಿಸುತ್ತೆ
 ಬಂದ ತಾವನೆಯರಳ ಕಂಪನಾಂತು
 ಭೋಗದಭಿಲಾಷೆಯಲಿ ಚಾಟುವಚನನ ನುಡಿಸು
 ಕಾಮಿನಿಯ ಸಂತಪಿಸುವಿನಿಯನಂತೆ
 ಅಂಗನೆಯೊಡಲಿಗನುಕೂಲ ಭಾವದಿ ಸುಳಿದು
 ಬೇಟೆದಾಯಾಸವನು ನೀಗಲಿಹುದು.

೧೧

೩೩

ತಾರಹಾರಗಳೆನಿತೊ ತರಳ ಘಟಕಗಳೆನಿತೊ
ಶಂಖ ಶುಕ್ತಿಗಳೆನಿತೊ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ
ಎಳೆಹುಲ್ಲಿನಂತಿರುವ ಹಸುರುಬಣ್ಣದ ಕಾಂತಿ
ಕುಡಿಯೊಡೆದು ಹೊಳೆವ ಮರಕತಗಳೆನಿತೊ!
ಹವಳಗಳ ಹರಳೆನಿತೊ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯಂಗಡಿಯ
ಬೀದಿಗಳ ನೋಡಿದರೆ ಹೊಳೆವುದೆಂದು
ಮುನ್ನೀರು ತನ್ನೆಲ್ಲ ರತ್ನಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿರಿಸಿ
ತಾಂ ಬರಿಯ ನೀರನ್ನಿಧಿಯಾದುದೆಂದು.

೩೪

ಇದುವೆ ತಾಣದೊಳೆಂದು ಪ್ರದ್ಯೋತಪುತ್ರಿಯನು
ಬಂದು ಅಪಹರಿಸಿದನು ವತ್ಸರಾಜಂ
ಮೇಣಿದುವೆ ತಾಣದಲಿ ಅನರೇಂದ್ರನದೆನುವ
ಹೇಮತಾಳದ್ರುಮದ ವನಮಿದುಮದ
ಮತ್ತಿದುವೆ ತಾಣದಲಿ ನಲಗಿರಿಯು ಮದವೇರಿ
ಕಂಬವನು ಕಿತ್ತೆನೆದು ಹಾರಾಡಿತು
ಈ ತೆರನ ಕತೆಗಳನು ಹೇಳುತ್ತ ಬಲ್ಲ ಜನ-
ರಾಗಂತುಕರನಲ್ಲಿ ಮುದಗೊಳಿಸರು.

೩೫

ಎಲೆಹಸುರು ಬಣ್ಣದಲಿ ದಿನಕರನ ತೇಜಿಗಳ
ಹೋಲುತಿಹ ವಾಹಕಗಳಿರುವಲ್ಲಿ
ಶೈಲದಂತುತ್ತುಂಗಮೆನಿಸಿದಾನೆಗಳಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನವೊಲು ಮದಜಲದ ಮಳೆಗರೆವುವು.
ಸಮರ ಸಂರಂಭದಲಿ ದಶಮುಖನಿಗಿದುರಾಗಿ
ಚಂದ್ರಹಾಸಮೊಳಾವ ಕಲೆಗಳಿಂವೆ
ಅಭರಣಕಾಂತಿಗಳ ಮರೆಸಿ ಮೆರೆವಂತಿರುವ
ಯೋಧಾಗ್ರಗಣ್ಯರಿಪರಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ.

೩೬

ಜಾಲಮಾರ್ಗದಿನೊಗೆವ ಕೇಶಸಂಸ್ಕಾರದಿನಿ
 ಧೂಪದಿಂಮೊಡಗೂಡಿ ಪುಷ್ಪನಾಗಿ
 ಬಂಧುವೆಸುವಾವರದೆ ಗೃಹಮಯೂರಗಳಿವ
 ನೈಶ್ವೇಶಹಾರದಿನಿ ತುಷ್ಟನಾಗಿ
 ಕುಸುಮ ಸೌರಭವುಗುವ ಲಲಿತವನಿತಾಸಾದ
 ರಾಗಾಂಕಿತಂಗಳಿವ ಪರ್ವಗಳಲಿ
 ಉಜ್ಜಯಿನಿಯೈಶ್ವರ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ನೋಡುತ್ತೆ
 ದಾರಿ ನವೆದಾಮವನ ನೀಗಲಿರುವೆ.

೩೭

ಭರ್ತ್ಯವಿನ ಕಂಠಮೊಲು ಭವಿಯಾಂತನಿನೆಂದು
 ನಿನ್ನ ನೋಡುತ ನಲಿಯೆ ಪ್ರಮಥಗಣವು
 ಜಲಕೇಳಿಯೊಳು ಮೆರೆವ ಯುವತಿಯರ ಮೀಪದಿಂ
 ಮಗಮಗುವ ಗಂಧವತಿಯತ್ತಣೆಂದೆ
 ನೈದಿಲೆಯ ನರುಗಂಪಿನೊಡಗೂಡಿ ಸುಳಿದು ಬಹ
 ತಂಗಳೆಯಲಿ ತೊನೆವ ಉಸವನವೆದೆ
 ತೆರಳು ನೀಂ ತ್ರಿಭುವನಕೆ ಗುರುವಾದ ಚಂಡೀಶ
 ನೆಲಸಿರುವ ಪುಣ್ಯಮಯಧಾಮವೆಡೆಗೆ.

೩೮

ನೀನಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವ ಮಹಾಕಾಳಮಂದಿರವ
 ಬೇರಾವ ವೇಳೆಯಲಿ ಸಾರ್ವರುಂ
 ನಯನ ವೇಶವ ಮೀರಿ ದೂರದ ದಿಗಂತವಲಿ
 ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲೆ ನೆಲಸಿ
 ಲೋಕವಂದಿತನಾದ ಶಾಲಿಮಾರಾಧನೆಗೆ
 ಗುಡುಗುಗಳ ದನಿಗೈದು ಪಟ್ಟವಾಗು
 ಗಂಭೀರತರಮಾದ ನಿನ್ನ ಗರ್ಜಿತಗಳಿಗೆ
 ಮುಂದೆ ನೀಂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಫಲವ ಪಡೆವೆ.

೧೩

೩೯

ನೃತ್ಯಸೇವಾಭರದೊಳಡಿಯನೆತ್ತಿಡುವೆಂದು
ಕಟೆಯ ಕಾಂಚೇದಾಮ ರುಣರುಣರೆನೆ
ರತ್ನವರ್ಣಚ್ಛವಿಯ ವಳಿಯ ಚಾಮರ ಮಿಡುಗೆ
ಲೀಲೆಯಿಂ ಪಿಡಿದದನು ಬೀಸುವೆಂದು
ಕ್ಲಾಂತ ವೇಶ್ಯಾಜನದ ನಖಪದಕೆ ಸುಖವೀವ
ಮೊದಲ ಮಳೆವನಿಗಳನು ನೀನು ಸುರಿಯೆ
ಮಧುಕರ ಶ್ರೇಣಿಮೊಲು ನಿಡಿದಾದಪಾಂಗಗಳ
ನಿನ್ನ ಕಡೆಗೆಸೆಯುವರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ.

೪೦

ಆ ಬಳಿಕ ಶಿವನ ನಿಡುಶೋಳುಗಳ ತರುವನವ
ಮಂಡಲಾಕಾರದಲಿ ಬಳಸಿ ನಿಂದು
ಅಭಿನವ ಜಪಾಕುಸುಮವೆಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿ
ಬೈಗುವೆಳಗನು ತಳೆದು ಸುಭಗನಾಗಿ
ಉದ್ವೇಗ ಶಮನಗೊಳೆ ನಿಶ್ಚಲಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದೆ
ಶಿವ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರೆ
ನಾಟ್ಯದಾರಂಭದಲಿ ಪಶುಪತಿಯ ಆದ್ರ್ವಗಜ
ಚರ್ಮಾಭಿಲಾಷೆಯನು ನೀಗಲೆಳಸು.

೪೧

ನೋಟವನು ತಡೆಗೈದು ಕವಿದ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯ
ರಾಯಬೀದಿಯೊಳಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯ
ಯೋಷಿತೆಯರಂದ ಮಿಗೆ ರಮಣವಸತಿಯ ಕುರಿತು
ಸಾನುರಾಗದಿ ಕೆರಳಲನುವಾಗಿರೆ
ಕನಕ ನಿಕಷದ ತೆರದಿ ಹೊಳೆವ ಸೌದಾಮಿನಿಯ
ಬೆಳಕಿನಿಂ ನೀನವರ ದಾರಿ ತೋರು
ಮೊದಲೆ ಭಯಚಕಿತರಹ ಯೋಷಿತೆಯರವರ ನೀಂ
ಮಳೆಗರೆದು ಮೊಳಗಿರಿದು ಬೆದರಿಸದಿರು.

೧೪

೪೨

ಚಿರವಿಲಸನೋದ್ವೇಗ ಭರದಿಂದೆ ಕಡುಬಳಲಿ
ಖೇದಗೊಳೆ ನಿನ್ನ ಸತಿ ಸೌದಾಮಿನಿ
ಸುಪ್ತ ಪಾರಾವತಗಳಿರುವ ಸೌಧಾಗ್ರವಲಿ
ನೀನುಮಾಯಾಸವನು ನೀಗಲೆಂದು
ಇರುಳು ನೂಕಲು ತಂಗಿ ನೇಸರುವಯಿಸುವಂದು
ಉಳಿದ ದಾರಿಯ ಕುರಿತು ತೆರಳು ಮುಂದೆ
ಕೈಕೊಂಡ ಸಖರರ್ಥ ಕೃತ್ಯಗಳನೆಸಗಲಿರೆ
ಸಾವಕಾಶಂಗೈವುದುಚಿತರುಲ್ಲು.

೪೩

ನೇಸರುವಯಿಸುವಂದು ಕಾಮಿಜನೈತಂದು
ಮುನಿಸಿನಿಂ ಮೊಗದಿರುಹಿದಂಗನೆಯರ
ಕಂಬನಿಗಳಂ ತೊಡೆದು ಸಂತವಿಪ ಸಮಯವದು
ನೀನಂತೆ ದಿನಕರನ ತಡೆಯಬೇಡ.
ಪದುಮಲತೆಗಳ ಸೋಂಕಿ ಕಮಲವದನನೆತ್ತಿ
ಹಿಮಕಣದ ಕಣ್ಣೀರನೊರಸಲೆಂದು
ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ದಿನಕರನ ಕಿರಣಗಳ
ತಡೆದಂದು ಅವನುರಿಮ ಕೋಪಗೊಳುವಂ

೪೪

ವಿಮಲಾಂತರಂಗದೊಲು ನಿರ್ಮಲೋದಕವಿರಲು
ಗಂಭೀರೆ ತಾನಿರಲು ಪ್ರೇಯಸಿವೊಲು
ಭಾಯಾತ್ಮನಾದರೂ ಪ್ರಕೃತಿಸುಭಗನೆ ನಿನ್ನ
ನಾಕೆ ತಿಳಿಸಿರಿನಲಿ ತಳೆದಿರುವಳು.
ಅದುವೆ ಕಾರಣದಿಂದೆ ಸಂಯಮಿಯವೋಲಿರದೆ
ಕುಮುದದೊಲು ಬಿಟ್ಟೆನೆವ ಗಂಭೀರೆಯ
ಚಟುಲತರ ಶಫರಗಳ ಚಂಚಲೋದ್ವರ್ತನಗ
ಳಾಶೋಕಗಳನೆಂತು ವ್ಯರ್ಥಗೈವೆ.

೪೫

ತಟನಿತಂಬವದಿಸಿತು ತೆರೆದು ತೋರುವ ತೆರದಿ
ವಾನೀರ ಶಾಖೆಗಳ ಕರಗಳಿಂದೆ
ನಸುವೆತ್ತಿ ಪಿಡಿದಿರುವ ನೀಲಬಣ್ಣದಿನೆಸೆವ
ಆ ನದಿಯ ನೀರುಡೆಯನಿರದೆ ಸೆಳೆದು
ಮೇಲೆ ನೀನಾಗುವದೆ ಜಗುಳಿ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತಿರೆ
ಪಯಣ ಸಮನಿಪುದೆಂತು ನಿನಗೆ ಸಖನೆ !
ರುಚಿಯನರಿತಿದ ರಸಿಕನಾವನೀ ಲೋಕದಲಿ
ವಿವೃತ ಜಘನೆಯನಂತು ಪೊರೆಯಲಹನೊ !

೪೬

ನಿನ್ನ ಮಳೆವಸಿಗಳೆಂ ಮೈಯುಬ್ಬಿ ನಾಂದಿಳೆಯ
ತನಿಸೊಗಡಿನೊಡವೆರೆದು ಕಮ್ಮಿತಾಗಿ
ಕಾಡಾನೆಗಳ ಬಳಗಮಾನಂದದಿಂ ಮೂಸಿ
ಫೀಳಿಡುತೆ ಪೀರ್ಪುದು ಮಂದವಾಗಿ
ಕಾಡು ಅತ್ತಿಯ ಮರನ ಪಣ್ಣಳಂ ಗಳಿಯಿಸುತೆ
ಸುಳಿವಂದು ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿಯಾಗಿ
ಮಂದ ಮಂದಾಗಮದ ಮಂದಾನಿಲಂ ಬೀಸಿ
ನಿನ್ನ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವನು ದೇವಗಿರಿಗೆ.

೪೭

ದೇವಗಿರಿಯಲಿ ಮತ್ತೆ ನಿತ್ಯಸನ್ನಿಹಿತನಹ
ಪಣ್ಣುಖಸ್ವಾಮಿಯನು ಕಾಣುವಂದು
ಹೂಮುಗಿಲವೋಲಿರುವ ಸೊಗದ ರೂಪವನಾಂತು
ಪ್ರೇಮಗಂಗಾಜಲಮೊಳಾದ್ರಮಾದ
ಪುಷ್ಪಗಳ ಮಳೆಯಿಂದಲಾ ಕುಮಾರನ ಮಿಸಿಸು
ವಾಸವನ ಸೇನೆಯನು ಕಾಯಲೆಂದು
ಚಂದ್ರಶೇಖರನಂದು ಅಗ್ನಿಮುಖಮೊಳಗಿರಿಸಿ
ದಾತನತ್ಯಾದಿತ್ಯ ತೇಜನಲ್ಲೆ !

೧೬

೪೮

ಕಾಂತಿರೇಖಾನಲಯ ವಿನ್ಯಾಸದಿಂದೆಸೆವ
ಕೆಳಗುಮರಿದಾ ನವಿಲುಗರಿಯನಾಯ್ದು
ಮಗನ ಮೋವಮೋಳವನು ಗೌರಿಯಾದರದಿಂದೆ
ಕುನಲಯವ ದಳಮೊಡನೆ ಕಿವಿಯೊಳಿರಿಸೆ
ಶಿವನ ಶಶಿಕಲೆಯಿಂದ ಬೆಳ್ಳಡರ್ವಪಾಂಗಮಹ
ಪಾನಕಿಯ ವಾಸನವನಾ ಶಿಖಿಯನು
ಕುಣಿಸು ಮಾರ್ವನಿ ಕೊಡುವ ದರ್ಶತಾಗ್ರಮನೇರಿ
ಗುರುತರವ ಗರ್ಜನೆಯ ದನಿಗಳಿಂದೆ.

೪೯

ಇಂತು ಶರವಣಭವನ ಪಣ್ಣುಖನನರ್ಚಿಸುತೆ,
ಮಳೆಯ ಶುಂತುವನಿಯು ಬೀಳ್ಪುದೆಂದು
ಕರದೆ ವೀಣೆಗಳೆದುನ ಸಿದ್ಧಿಯುಗಳಗಳೆಂದು
ಭಯದಿಂದೆ ಹಿಂಜರಿದು ದಾರಿಬಿಡಲು ;
ಮುಂದುಮುಂದುತ್ತರಿಸಿ ಗೋಯಜ್ಜ ದಿಂಮೊಗೆದು
ಸ್ತೋತರೂಪವನಾಂತು ಭೂಲೋಕದಿ
ರಂತಿದೇವನ ಕೀರ್ತಿ ತಾನೆಂಬ ಶಿರನೆಸೆವ
ಚರ್ಮಣ್ವತೀನದಿಯ ಸನ್ಮಾನಿಸು.

೫೦

ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮೈಸಿರಿಯ ಕದಿವಮೋಲಿತ ನೀನು
ನೀರು ಕುಡಿವುದೆಂದು ಬಾಗಿದಂದು
ಪಿರಿದಾದರೂ ನೋಡೆ ದೂರವಿರುವುದರಿಂಜೆ
ಕಿರಿದಾಗಿ ತೋರುತಿಹ ನದಿಯ ನೀರಂ ;
ನಡುವೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ತೋರವಾಗಿರುವಂಥ
ಇಂದ್ರನೀಲವ ಮಣೆಯನಾಂತು ಎಸೆವ
ಭೂಮಿದೇವಿಯ ಕೊರಳ ಮಣಿಹಾರವೆಂದೆಣಿಸಿ
ಖೇಚರರು ನಿನ್ನನೊಲಿದೀಕ್ಷಿಸುವರು.

೫೧

ಆ ನದಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ತೆರಳು ನೀನುತ್ತರಕೆ
ಬಳ್ಳಿ ಹುಬ್ಬಿನ ಹಾವಭಾವವರಿತು
ಕಣ್ಣಿನೆಯ ಹಾರಿಸುತೆ ಹೊಮ್ಮಿ ಹೊಳೆಯುವ ಕರಿಯ
ಕಾಡಿಗೆಯ ತೆರನಿಸೆವ ಕಂಗಳಿಂಡೆ
ಕುಂದಸುವ ಚಲನಾನುಸಾರಿಯನ ಮಧುಕರನ
ಕಾಂತಿಯನು ಅಪಸರಿಸುವಂತೆಯುವ
ದಶಪುರ ವಧೂಜನರ ನೇತ್ರಕೌತೂಹಲಕೆ
ನಿನ್ನಾತ್ಮ ಬಿಂಬಮಂ ಪಾತ್ರಮೆನಿಸು.

೫೨

ಬಳಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಾವರ್ತವೆನುವ ಜನಪದವಿರುವು
ದವನು ಭಾಯಾಮಾತ್ರದಿಂದಲೈದಿ,
ನೀನು ಬಲ್ಮಕೆಗೆರೆದು ಸುರಿವ ಜಲಧಾರೆಯಲಿ
ಬಿರಿದ ನೀರೇಜಗಳ ಮುಸುರುವಂತೆ
ನಿಶಿತವನ ನೂರಾರು ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಗೆರೆದು
ನೃಪರ ಮುಖಕಮಲಗಳ ನರನುಮಂತೆ
ಮುಸುರಿ ಕ್ಷಾತ್ರವ ಮೆರೆದ ರಣಭೂಮಿಯಾಗಿರುವ
ಆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವನು ಸಾರು ಮುಂದೆ.

೫೩

ತನ್ನ ಸತಿ ರೇವತಿಯ ಶೋಚನಾಂಕಮನಾಂತ
ತನಗೆ ಅತಿಹಿತಮಾದ ಸುರೆಯನುಳಿದು
ಬಾಂಧವರ ಮಮತೆಯಲಿ ಸಮರಭೂಮಿಯನುಳಿದು
ಬಲರಾಮನಾ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನೈದಿ
ಅದರ ಜಲಸೇವನೆಯೊಳಂದು ಶುಚಿಯಾದನೆನೆ
ಆ ಸರಸ್ವತಿನದಿಯ ಪುಣ್ಯಜಲವ
ನೀನುಮಾಸ್ವಾದಿಸುತೆ ಹೃದಯ ಶುದ್ಧಿಯ ಪಡೆದು
ವರ್ಣಮಾತ್ರದೆ ಕೃಷ್ಣನೆನಿಸು ಸಖನೆ.

೧೮

೫೪

ಸಗರರಾಜಕುಮಾರರಂದು ದಿವವೇರಲಿರೆ
ವಿರಚಿಸಿದ ಸೋವಾನ ಪಂಕ್ತಿಯೆನುವ
ಗೌರಿದೇವಿಯ ಮುಖನ ಭೃಕುಟರಚನೆಯನಿರದೆ
ನೋರಿಯೆಂಬೆ ನಗುವಂತೆ 'ನೋರುತಿರುವ
ತಿರದ ಚಂದಿರನೊಡನೆ ಶಂಭುವಿನ ಕೇಶವನು
ತೆರೆಗೈಗಳಿಂಮೊತ್ತಿ ಹಿಡೆವೆಳೆಯುವ
ಕನಖಲದ ಸಾವೆಯೊಳು ಹಿಮಗಿರಿಯನಿಳಿದುಬಹ
ಜಾಸ್ನವಿಯ ಸುರನದಿಯ ನೋಡಲಿರುವೆ.

೫೫

ಪಿಮ್ಮೆಯ್ಯನಾಗಸದೊಳೂರಿ ಮುಮ್ಮೆಯ್ಯಿಂದೆ
ಇಂದ್ರಸೈರಾವತನ ಪ್ರೇಲ್ವನೆರದಿ
ತಿರುಗಿ ನದಿಗೆದುರಾಗಿ ಜಗುಳಿ ಕೆಳನೊಗವಾಗಿ
ನಿರ್ಮಲ ಸ್ಫಟಿಕವಂತೆಯುತಿರುವ
ಬೆಳ್ಳಿನಲ ಸುರನದಿಯ ನೀರ್ಗುಡಿಯಲೆಳಸುತಿರೆ
ನಿನ್ನ ಕರಿಮೈ ನೆಳಲು ನೀನೊಳೊಳೆಯೆ
ಅಸ್ಥಾನದೊಳು ಯಮುನೆ ತನ್ನೊಡನೆ ಸೇರಿತೆನೆ
ಗಂಗೆ ಕನ್ನೊಳಿಸುವಳು ಸುಭಗೆಯಾಗಿ

೫೬

ಕುಳ್ಳಿದರ್ ಕತ್ತರಿಯ ಮಿಗಮವದ ಗಂಧದಿಂ
ಮಳಮಳಿಪ ಶಿಲೆಗಳಿಹ ಕಂಪಿನೆಡೆಯ
ಹಿಮಸಮೂಹಗಳಿಂದೆ ಗೌರವರ್ಣಮಸಾಂತ
ಗಂಗೆಯುಗಮಿಸುತಿರುವ ತುಹಿನಗಿರಿಯ
ಸಾರಿ ನೀಂ ದಾರಿಸಡೆವಲಸಿಕೆಯ ನೀಗಲೆಂ-
ದಾ ಗಿರಿಯ ಶಿಖರವಲಿ ನೆಲಸಿದಂದು
ಅಚ್ಚ ಬೆಳ್ಳಿನೊಳೆಸೆನ ಹರನ ವಾಹನನಗೆದು
ತಾಳ್ವ ಕೆಸರಿನವೊಲು ಶೋಭಿಸಲಿಹೆ.

೫೭

ಬನಗಾಳಿ ಬೀಸುತಿರೆ ಸರಳ ತರುಶಾಖೆಗಳ
 ಸಂಘರ್ಷದಿಂದೊಗೆದ ಕಿಡಿಗಳಿಂದೆ
 ಚರಿಪ ಚಮರೀವೃಗದ ವಾಲಭಾರಗಳುರಿಯೆ
 ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚು ಹಿಮಗಿರಿಯ ಬಾಧಿಸುತಿರೆ
 ಧಾರಾಸಹಸ್ರಗಳ ಮುರಿಸಿ ನೀನದನಂತೆ
 ಸಂಪೂರ್ಣಮೆನಲೊಡನೆ ತವಿಸಲೆಳಸು
 ಆರ್ತಜನರಾಪತ್ತೆನುಸಶಮನಗೊಳಿಸುವುದೆ
 ಉತ್ತಮನ ಸಂಪತ್ತಿಗುಚಿತ ಫಲವು.

ಸಿದ್ಧರಿಂದನವರತ ಬಲಿ ಕರಕೆಗೊಳ್ಳುತ್ತೆ
 ಅಂದದಿಂದರೆಯೊಳಗೆ ಮೂಡಿ ನಿಂದ
 ಆರ್ಥೇಂದು ಮೌಳಿಯಾ ಚರಣವಿನ್ಯಾಸವನು
 ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬಲವಂದು ಬಾಗಿ ನಮಿಸು
 ಶ್ರದ್ಧಾತ್ಮರಾದವರು ಅದರ ದರ್ಶನದಿಂದೆ
 ಪಾಪನೆಲ್ಲವ ಕಳೆದು ಪುಣ್ಯವಶದಿ
 ದೇವವಿವನುಳಿದಂದು ಶಾಶ್ವತದ ಗಣಪದವ
 ಅಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸದಲಿ ಪಡೆವರತ್ತೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಶರಭಗಳಿರದೆ ಮೂರಸರಿಯುವ ನಿನ್ನ
 ನೋಡಿ ಮದಗಜವೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿಬಂದು
 ತಮ್ಮಂಗವನು ತಾನೆ ಭಂಗಗೊಳಿಸುವ ತೆರದಿ
 ಕೋಪದಿಂದುರವಣಿಸಿ ಬೀಳುವಂದು
 ಒಡನೆ ನೀಂ ತುಮುಲತರದಾಲಿಕಲ್ಮಳೆಗರೆದು
 ಚದುರಿಸಾ ಶರಭಗಳ ಮೂರವೆಸೆಗೆ
 ನಿಷ್ಕಲಾರಂಭಗಳಲುಡ್ಡುಕ್ತನಾದವನು
 ಪರಿಭವಕೆ ತಾನೆ ಗುರಿಯಾಗದಿರನೆ !

ಸುಳಿವೆಳೆಯ ಗಾಳಿಯಲಿ ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳೆದಿರುವ
 ವೇಣುವನವಿನಿದಾಗಿ ದನಿಗೈಯಲು
 ಆ ದನಿಯನನುಸರಿಸಿ ಕಿನ್ನರಿಯೊಲವಿಸಿಂ
 ತ್ರಿಪುರ ಜಯಗೀತೆಯನು ಹಾಡುತಿರಲು
 ನಿನ್ನ ಮಧುರ ದ್ವನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂವರಗಳಲಿ
 ಮುರಜದೊಲು ಸ್ಮೃತುವಾಗಿ ಮೊಳಗುತಿರಲು
 ಪಶುಪತಿಯ ನರ್ತನದ ಸಂಗೀತ ಸಾಧನಗ-
 ಳೆಂದು ತಾಂ ಸಂಪೂರ್ಣಮನಿಸದಿಹವೆ !

ಹಿಮಗಿರಿಯ ಸಾನುವಿನ ಸುಂದರ ನಿವೇಶಗಳ-
 ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ನಲಿರು ನೀಂ ಮುಂದೆ ನಡೆದು
 ಪರಶುರಾಮನ ಯಶವನಿಳೆಗೆ ಸಾರುತಲಿರುವ
 ಹಂಸಂಗಳಿಗಳಪುಗುವ ಕ್ರೌಂಚ ಬಿಲದಿ
 ಬಲಿಯ ನಿಯಮನಕೆಂಕು ಜತಸಗೃಧಾ ಪರಿಯ
 ಶ್ಯಾಮ ಚರಣನ್ಯಾಸವೆಂಬ ತೆರದಿ
 ನಿನ್ನೊಡಲ ನಿವಿವೆನಿಸಿ ತಿರುಗಿ ಅದೊಳು ನುಸಿದು
 ಉತ್ತರದ ದೆವೆಗೆಂದು ತೆರಳು ಮುಂದೆ.

ದಶಮುಖನ ಭುಜಬಲದ ಬಿಗಿದ ಶೆಕ್ತೆಯ ಭರಕೆ
 ಜಗುಳಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಗಿರಿ ಸಾನುವಿರುವ
 ತ್ರಿವಶನಸಿತಾಜನದ ವರ್ಷಣದ ತೆರನಿರುವ
 ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ ಅತಿಥಿಯಾಗು
 ಕುಮುದದೊಲು ಬಿಸುಪಾದ ತುಂಗಶಿಖರಗಳಿರುವ
 ಅಗಸವನೊದಿರುವ ಕೈಲಾಸವು
 ದಿನದಿನವು ರಾಶಿಗೈದೀರ್ಚರನ ಸತಹಾಸ
 ವೆಂಬತೆರನೆಂದು ಕಣ್ಣೊಳಿಸುತ್ತಿಹುದು.

೬೩

ಅದೆ ತಾನೆ ಕಡಿದಿರುವ ಗಜದಂತದಂದದಲಿ
 ಅಚ್ಚ ಬೆಳ್ಳಿನೊಳೆಸೆವ ಧವಳಗಿರಿಯ
 ನುಣ್ಣನರೆದಂಜನದ ತೆರದೆ ಕರಿದಾಗಿರುವ
 ನೀನದರ ಸಾನುವನು ಸೇರಿದಂದು
 ಗೌರಾಂಗನೆಂದೆನಿಸಿ ಶೋಭಿಸುವ ಹಲಧರನ
 ಹೆಗಲಮೇಲೆಸೆದ ಕರಿವಸನದಂತೆ
 ಎವೆಯಲುಗದಂದದಲಿ ನಿನ್ನನವಲೋಕಿಸುವ
 ಬೆಡಗಿನೊಂದಂದವನು ತಳೆವೆಯಲ್ತೆ !

೬೪

ಗೌರಿ ಹೆದರುವಳೆಂದೆ ಭುಜಗವಲಯವನುಳಿದು
 ಶಂಭು ಕೈಹಿಡಿದವಳ ನಡಸುವಂದು
 ಕ್ರೈಡೆಗೆಂದಣಿಗೈದ ಕೈಲಾಸದೆಡೆಗಳಲಿ
 ಪಾದಚಾರಿಣಿಯಾಗಿ ವಿಹರಿಸುತಿರೆ
 ನೀನವರ ಮುಂದೋಡಿ ಜಲಕಣಗಳೆಲ್ಲವನು
 ಘನಿಸಿರಿಸಿ ಮೆಟ್ಟಲುಗಳಿರವ ಪೋಲ್ತು
 ರೂಪಾಂತರಂ ಪಡೆದು ವಿರಚಿಸೈ ದೇವಿಯರ
 ಮಣಿತಟಾರೋಪಣಕೆ ಸೋಪಾನಮಂ.

೬೫

ದೇವವನಿತೆಯರಲ್ಲಿ ಕನಕವಲಯಗಳಿಂದ-
 ಲಿರಿಯುತಿರೆ ಜಲಧಾರೆ ಚಿಮ್ಮಿ ಸುರಿಯೆ
 ಯಂತ್ರಧಾರಾಗೃಹದ ತೆರದೊಳಂದವರಂತು
 ನಿನ್ನ ರೂಪಾಂತರಿಸಿ ನಲಿದು ಮಿಂದು
 ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆಯ ಬವಣೆಗೊದಗಿಬಂದಿಹ ನಿನ್ನ-
 ನಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಲಿರೆ ತಡೆಯುವಂದು
 ಕೇಳಿನಿಮಗ್ನೆಯರನವರ ನೀಂ ಭಯಗೊಳಿಸು
 ಕರ್ಣಕರ್ಣಶಮಾದ ಮೊಳಗನಿರಿದು !

ಕನಕ ಕಮಲಗಳೊಗೆದ ಮಾನಸ ಸರೋವರದ
 ನೀರು ಮೊಗೆದಾಯಸವ ಕಳೆದು ಜಲವ !
 ಆ ವೇಳೆಗಲ್ಲಿರುವ ಇಂದ್ರನೈರಾವತವ
 ನೆಳಲಗೌಸಣಿಗೆಯಲಿ ಸಂಸೇವಿಸಿ
 ಮುಂದೆ ಕಲ್ಪದ್ರುಮದ ಕೆಸಲಯಾಂಕುಕಗಳನು
 ನಿನ್ನ ಗಾಳಿಯ ಬೀಸಿ ಚಲಿಸಿ ನಲಿಸಿ
 ಇಂತು ನಾನಾ ಕಿರನ ಲಲಿತ ಜೀವಿಗಳಿಂದ-
 ಲಾ ನಗೇಂದ್ರನೊಳಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿ ಸುಖಿಸು.

ಪ್ರಿಯತಮನ ತೊಡೆಯಂಗೆ ಕೈಲಾಸಸಾನುವಿರೆ
 ಹರಿವ ಗಂಗೆಯೆ ಜಗುಳಿದುಡೆಯಾಗಿರೆ
 ಅಲ್ಲಿ ಅಲಕೆಯ ನೋಡಿ ಕಾಮಚಾರಿಯೆ ಸಖನೆ
 ಅದನು ಕಾಮಿಸಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸದಿರೆ !
 ತುಂಗ ಸೌಧಗಳಿರುವ ಅಲಕೆ ಕಣ್ಣೊಳಿಸುವುದು
 ನೀರ ಸುರಿಸುವ ಮುಗಿಲ ಧರಿಸಿದಂದು
 ಹೊಳೆವ ಮುಂಗುರುಳಿನಲಿ ಮುತ್ತಿ ಗಳ ಹಾರವನು
 ತಳೆದು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವನೊಂಕೆ !

ಉತ್ತರ ಮೇಘ

೧

ವಿದ್ಯುತ್ತಿನಂತೆಸೆವ ಲಲಿತವನಿತೆಯರಿಂದೆ
ಇಂದ್ರಚಾಪದ ತೆರದ ಚಿತ್ರದಿಂದೆ
ಸ್ನಿಗ್ಧಗಂಭೀರತಾಘೋಷದಂದದಿ ಮೊರೆವ
ನೃತ್ಯಗೀತಕೆ ನುಡಿಸ ಮುರಜದಿಂದೆ
ನೀರ್ಮುಗಿಲ ತೆರನಿರುವ ಮಣಿವಿಮಾನಗಳಿಂದೆ
ಅಭ್ರಚುಂಬಿಗಳಾದ ತಿರುರದಿಂದೆ
ಸಹಧರ್ಮಗುಣಗಳಿಂದಂತಂತೆ ನಿನ್ನ ತಾಂ
ಪೋಲ್ವ ವ್ರಾಸಾದಂಗಳಿರುವುವಿಲ್ಲಿ.

೨

ಬಾಲಕುಂದದ ಸರವ ಮುಂಗುರುಳಿನಲಿ ಮುಡಿದು
ಲೀಲೆಗೆನೆ ಕಮಲವನು ಕರವೆ ಪಿಡಿದು
ಲೋಧ್ರವೆಸಳಿನ ರಜದ ಶೇಷನವ ಹೊಗೆಸೆವ
ಪಾಂಡುರ್ವರ್ಣತ್ರೇಯ ಮೊಗಮೊಳಾಂತು
ಸುಂದರ ಶಿರೀಷವನು ಧರಿಸಿ ಕರ್ಣಂಗಳಲಿ
ಕುರವಕದ ಹೊಸಹೂವ ಜಡೆಯೊಳಿರಿಸಿ
ನಿನ್ನ ಆಗಮನದಿಂದರಳಿದೆಳೆ ನೀಪಗಳ
ಬೈತಲೆಯೊಳಿರಿಸಿರುವ ವಧುಗಳಿಹರು.

೩

ಆವಗಂ ಮದವೇರಿ ಮೊರೆಯುತಿಹ ದುಂಬಿಗಳಿ
 ನಾವಗಂ ಹೊಬಿಡುವ ತರುಗಳೆಂದೆ
 ಆವಗಂ ಅರಸಂಜೆ ವಿರಚಿಸುವ ಕಾಂಚಿಯಿಂ
 ದಾವಗಂ ಪದ್ಮನಳಿನಂಗಳಿಂದೆ
 ಆವಗಂ ಪೊಳೆಯುತಿಹ ಗರಿಗದರಿ ಕೊರಲೆತ್ತಿ
 ಕೂಗುತೀ ಗೃಹಮಯೂರಂಗಳಂದೆ
 ಆವಗಂ ಕತ್ತಲೆಯನೋಡಿಸುವ ಜಿಗುಡಿಂಗೆ
 ಳಿರುಳಿನಿಂ ರಮ್ಯವೆನಿಸುವುದಲಕೆ.

೪

ಆನಂದದಿಂದಲ್ಲದನ್ಯ ಕಾರಣಗಳಗೆ
 ಕಣ್ಣೀರು ಕರೆಯರಾ ಯಕ್ಷಜನರು.
 ವಿಪ್ರಯೋಗದ ದುಃಖವಿರದು ವಿಸ್ತೇಷರಿಗೆ
 ಪ್ರಣಯಕಲದವನುಳಿದು ಬೇರೆ ಕತವಿ.
 ಇಷ್ಟಸಂಯೋಗಮೊಳೆ ಪರಿಹರಿಸಬಹುದಾದ
 ಕುಸುಮಶರ ಸಂಜನಿತ ತಾಪವುಂಧು
 ಅನ್ಯತಾಪಗಳಿಂದೆ ಪರಿತಪಿಸರವರಲ್ಲಿ
 ಯಾವನವನೊಂದನುಳಿದನ್ಯ ಪತೆಯಿಲ್ಲ.

೫

ತಾರೆಗಳ ಪಡಿನೆಳಲ ಕುಸುಮರಚಿತಗಳನಿಸಿ
 ಮೆರೆವ ಸಿತಮಣಿಸುಯದ ಹರ್ಮ್ಯಗಳಲಿ
 ಉತ್ತಮ ಸ್ತ್ರೀಜನರ ಸಪವಾಸ ಸೌಖ್ಯದಲಿ
 ಯಕ್ಷರಾನಂದದಲಿ ಪೋದವಡೆದು
 ಗಂಭೀರ ಘೋಷದಲಿ ನಿನ್ನೆಲ್ಲ ದನಿಗುಡುತೆ
 ಮೃದುವಾಗಿ ನುಡಿದ ಸ್ಪಷ್ಟರಗಂದೆ
 ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೊಗೆದ ರತಿಫಲವೆನುವ
 ಮಧುವನಾಸ್ವಾದಿಸುವರಂದದಿಂದೆ.

೬

ಮಂದಾಕಿನಿನದಿಯ ಶೀತಲೋದಕದಿಂದೆ
 ಸುಳಿವ ತಂಬೆಲರಿಸಲಿ ಸೇವ್ಯರಾಗಿ
 ದಡನೆಡೆಯೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಮಂದಾರವೃಕ್ಷಗಳ
 ನೆಳಲಿನಾಸರೆಗಳಲಿ ಬೇಗೆ ನೀಗಿ
 ಕನಕಸಿಕತದ ಹುಡಿಯ ಹಿಡಿಹಿಡಿಯನೆರಚಿ ತಾ
 ವದರೊಳವಿತಿರಿಸಿರುವ ಮಣಿಗಳಿಂದೆ
 ಅಮರರುಮುಪ್ಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಯಕ್ಷಕನ್ಯೆಯರಲ್ಲಿ
 ಹುಡುಕುವಾಟವನಾಡಿ ನಲಿಯುತ್ತಿಹರು.

೭

ತೊಂಡೆಹಣ್ಣಿನ ತುಟಿಯ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರುಟ್ಟಿರುವ
 ರೇಸಿಮೆಯ ಸೀರೆಯನು ಸೆಳೆಯಬೆಂದು
 ನೀವಿಯನು ನಡಲಿಸುತೆ ರಾಗದಿಂ ಪ್ರಿಯರದನು
 ಕಂಪಿಸುವ ಕೈಗಳಿಂದೆಳೆಯುವಂದು
 ತುಂಗಕಿರಣವನೆಸೆದು ತಮ್ಮಮರೆ ತೊಳಗುತ್ತಿಹ
 ರತ್ನಮಣಿದೀಪಗಳ ಕಿಡಿಸಬೆಂದು
 ಹೇವದಿಂದಂಗನೆಯೆರಚುತ್ತಿರೆ ಕುಂಕುಮವ
 ವಿಫಲವಾಗುವುದವರ ಹಿಡಿಯ ಹುಡಿಯು.

೮

ಮೋಡಗಳ ತಡೆಹರಿದ ನಟ್ಟಿರುಳಿನಲಕೆಯಲಿ
 ತೊಳಗುತ್ತಿಹ ಚಂದಿರನ ಕಿರಣದಿಂದೆ
 ತಂತುಜಾಲಮೊಳಿರುವ ಶಶಿಕಾಂತಮಣಿಮಾಲೆ
 ಮಿಗಿಲು ಹನಿಹನಿಗರೆದು ಕರಗುತ್ತಿಹದು
 ತಮ್ಮನೊಲಿದಸ್ವಿರುವ ಪ್ರಿಯತಮರ ತೋಳುಗಳ
 ಜಗುಳಿದಾಲಿಂಗನಮೊಳೊರಗಿವಂಥ
 ಅಲಕೆಯ ವಧೂಜನರ ರತಿಕೇಳಿಯಿಂಮೊಗದ
 ದೇಹದಾಯಾಸವನು ನೀಗುತ್ತಿಹುದು.

ನಿನ್ನಂಧ ಮುಗಿಲುಗಳ ಮರುತನೋಡಿಸಿ ತಂದು
 ಅಲಕೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳು ತೂರಿವೆಂದು
 ಹಮ್ಮಾಗ್ಯಭೂಮಿಗಳ ಚಿತ್ತಿ ಶಾಲೇಖಗಳ
 ಜಲಕಣಗಳಿಂದಳಿಸಿ ಮೋಷಗಿಸಿ
 ಶಂಕೆತಟ್ಟಿದವೋಲು ಒಡನೆ ಅಲ್ಲಿಂದಿರದೆ
 ಹೊಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೊರಡುವುದನುಕರಿಸುತೆ
 ಅದರೊಳಿತಿ ನಿಪುಣನೆ ನುಸುಳುವುವು ಮರೆಯಾಗಿ
 ಜಾಲಂಧ್ರದಿಂದೆ ಝುಝುಕಿತಮಾಗಿ.

೧೦

ಒಳಮನೆಯೊಳವಿವರಿಸಿದಕ್ಷಯ್ಯನಿಧಿಗಳಿರೆ
 ವಿಬುಧವನಿಲಯರಾಗಿ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿ
 ಮೆರೆವ ಗಣಿಕಾಜನರ ಬಹುಕರದ ಸರಸಗಳ
 ಸಹವಾಸ ಸುಖಗಳಿ ಮುದಿತಗಿಸಿ
 ಧನಪತಿಯ ಕೀರ್ತಿಯನು ಮೇಲ್ಮನೆಯೊಳುಲಿಯುತಿಹ
 ಸವಿಗೊರಲ ಕಿನ್ನರರ ಮೇಳವೊಡನೆ
 ವಿಭ್ರಾಜವೆನುವ ಬಹಿರುಮನವನುಭವಿಸು
 ತನುದಿನವು ಸುಖಿಸರಾ ಕಾಮಿ ಜನರು.

೧೧

ಅಲಕದಿಂದುದುರಿರುವ ಮಂದಾರದರಳಿಂದೆ
 ಮಕರಿಕಾಸತ್ರಗಳ ದಳಗಳಿಂದೆ
 ಕಿವಿಗಳೆಂ ಜಗುಳಿರುವ ಕನಕ ಕಮಲಗಳಿಂದೆ
 ಕಾಮಿನಿಯರಾತುರದೆ ನಡೆಯುವಂದು
 ಕೊರಳ ಹಾರವು ಹರಿದು ದಾರದಿಂದುದುರಿರುವ
 ಮುತ್ತುಗಳ ಸರದಿಂದೆ ಮಣಿಗಳಿಂದೆ
 ನಿತಿಯೊಳಭಿಸಾರಿಕೆಯೊಲಿದು ಸುಳಿದಾ ದಾರಿ
 ನೇಸರುವಯದೊಳಿರದೆ ಕಣ್ಗಸೆವುದು.

ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತಿ ಧನಪತಿಯ ಸಖನಾದ
 ಮಹದೇವ ನೆಲಸಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು
 ಪಟ್ಟದವೆ ಮೌರ್ವಿಯನಲೆಸೆವ ಕೋವಂಡವನು
 ಮನ್ಮಥನು ಭಯದಿಂದೆ ಧರಿಸನೆಮಂ.
 ಕಾಮುಕರ ಗುರಿಮಾಡಿ ತಪ್ಪದವರನು ಸೆಳೆವ
 ಹುಬ್ಬುಗಂಟೆಕ್ಕಿರುವ ನೋಟವಿರುವ
 ಚತುರ ವನಿತಾಜನರ ವಿಭ್ರಮ ವಿಲಾಸಗಳೆ
 ಮನ್ಮಥಾರಂಭಗಳನೆಸಗುತಿಹವು.

೧೩

ಚಿತ್ರತರ ವಸನಗಳ ವಿಧವಿಧದ ತೊಡವುಗಳ
 ಪುಷ್ಪಗಳ ಪತ್ರಗಳ ಕಿಸಲಯಗಳ
 ವಿಭ್ರಮವನಕ್ಕೆಗಳಿಗುಪಪೇಶವಾಳ್ವೊಂದು
 ದಕ್ಷತೆಯಸಾಂತಿರುವ ಮಧುರಸಗಳ
 ಚರಣಕಮಲಂಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಸಯೋಗ್ಯಗಳಾದ
 ಪ್ರೊಳೆವ ಲಾಕ್ಷ್ಮೀರಸದ ಲೇಪನಗಳ
 ರಮಣಿಯರಲಂಕಾರ ಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲವನು
 ಕಲ್ಪನೈಕ್ಷವದೊಂದೆ ಕೊಡುವುದಲ್ಲಿ.

೧೪

ಅಲ್ಲಿ ಧನಪತಿಯ ಗೃಹಮತ್ತರದೊಳಿನ್ನ ಮನೆ
 ದೂರದೊಳೆ ತೋರುವುದು ಕಣ್ಗೆಸೆಯುತೆ
 ಸುರಪತಿಯ ಧನುವಿನಂತೆ ಚಾರುತರವನಾದ
 ಮಕರಪೋರಣದಿಂದೆ ಮನಸೆಳೆಯುತೆ
 ಅದರುಪಾಂತದೊಳಿಹುಮ ಕೃತಕತನಯನ ತೆರೆದೊ
 ಳೆನ್ನ ಕಾಂತೆಯು ಮೋಹದಿಂದ ಬೆಳಸೆ
 ಕೈಗೆ ನಿಲುಕುವ ತೆರದೆ ಪೂಗೊಂಚಲಿಂ ಬಾಗಿ
 ನಿದೊಂದು ಬಾಲಮಂದಾರ ತರುವು.

ಮರಕತದ ಶಿಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಚಿಸಿದ ಸೋಪಾನ
 ಮಾರ್ಗಮಿತ್ರ ವಾಪಿಯೊಂದಿರುವುದಲ್ಲಿ ;
 ರಮಣೀಯಮೆನಲೆಸೆವ ವೈಷ್ಣವಾಳಗಳ
 ಕನಕ ಕಮಲಗಳಿಂದೆ ಸಿಬಿಡಮಾಗ.
 ಆ ಕೊಳದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಸಂಸಗಳು
 ನಿನ್ನ ನೋಡಿಯುಮಳಲನಿಸಾನದೆ
 ಸನಿಹದೊಳೆ ಲೋರುವಾ ಮಾನಸವನಾಶಿಸದೆ
 ಸೋತ್ಯಂರೆಯಿಂದನನು ಸ್ಮರಿಸದಿವು.

೧೬

ಆ ಕೊಳದ ತೀರದೊಳೆ ಅತಿ ಮನೋಹರಮಾದ
 ಇಂದ್ರನೀಲದ ಮಣಿಯ ಶಿಖರವಿರುವ
 ಕನಕ ಕದಳೀವನದ ವೇಷ್ಣನಸೊಳೆಸಮುತಿಹ
 ಕ್ರೇಡೆಗೆಂದಣಿಗೈದ ಕೈಲವಿಮು.
 ಮಿಂಚಿನಂಚಿನೊಳೆಸೆದು ಮಿರುಗುತ್ತಿಹ ಹೇ ಸಖನೆ
 ನಿನ್ನವೊಲೆ ಲೋರುತಿಹ ಗಿರಿಯನದನು
 ನನ್ನ ಗೇಹಿನಿಯೊಲಿದ ಪ್ರಿಯವಸ್ತುವೆಂದರಿತು
 ಕಾತರದ ಜೇತನದೆ ಸ್ಮರಿಸುತಿಹನು.

೧೭

ಕುರವಕದ ಬೇಲಿಂಪೊಳಗಿರುವ ಮಾಧವಿಲತೆಯ
 ಮಂಡಪದ ಸನಿಹವಿಹ ಮರಗಳಲ್ಲಿ
 ಚಲಿಸುತಿಹ ಕಿಸಲಯಗಳೆಸೆವ ರಕ್ತಾಶೋಕೆ !
 ಬಳಿಯೆ ರಾರಾಜಿಸುವ ಕೇಸರ ತರು !
 ನನ್ನಂತೆ ಚಿನ್ನಸುಗೆ ಕಾತರಿಸುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲಿ
 ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ವಾಮಚರಣಕೆಳಸಿ
 ದೋಹದವ್ಯಾಜದಿಂದೆನ್ನವೊಲು ಬಯಸುತಿದೆ
 ಕೇಸರವು ಸತಿಯ ಮುಖಮದಿರೆಗಳಿಸಿ.

೧೮

ಅವುಗಳೆರಡರ ನಡುವೆ ಅತಿ ಕಠೋರಗಳೆನಿಸ
 ದೆಳೆವಿದಿರ ತೆರನೆನಿನ ಮಣೆಗಳಿಂದೆ
 ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮರಕತದ ವೇದಿಕೆಯೊಳೆಸೆಯುತ್ತಿದೆ
 ಸ್ಪಟಿಕ ಫಲಕದ ಕನಕ ವಾಸಯಷ್ಟಿ.
 ಸುಭಗಮೆನೆ ದನಿಗೈವ ಕೈಬಳೆಗಳಲುಗುತಿರೆ
 ಕರದ ತಾಳಗಳಿಂದೆನೆನ್ನ ಕಾಂತಿ
 ನಿನಗೆ ಸುನೆನಿಸಿರುವ ನೀಲಕಂಠನಲ್ಲಿ
 ಸಂಜೆಯಲಿ ತಾ ನಿಂದು ಕುಣಿಸುತ್ತಿಹಳು.

೧೯

ಇಂತು ನಾ ಹೇಳಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವನು
 ನಿನ್ನ ಮನವೊಳು ನೆನೆದು ಹೇ ಸಾಧುವೆ
 ಬಾಗಲೊಳು ಬರೆದಿರುವ ಶಂಖ ವದ್ಯಗಳಿಂದೆ
 ತಿಳಿದದನು ನನ್ನ ಮನೆಯೆಂದು ಬಗ್ಗದು
 ನನ್ನ ವಿರಹಮೊಳೆಂದು ಕಾಂತಿಗುಂದಿ ಸೋಲಿಲು
 ಇರುವ ಮನೆಯೆನೆನ್ನದೆಂದು ನೋಡು
 ನೇಸರುದಯಿಸವೆಂದು ತಾನೆಯ ಹೂವರಳಿ
 ತನ್ನ ಕಾಂತಿಯನೆಂತು ಹೊಮ್ಮಲಿರುದು !

೨೦

ಅಲ್ಲಿ ನೀನಾತುರವೊಳೊಳಮನೆಯ ಪುಗುವಂದು
 ಮರಿಯಾಸೆಯುವವಳಿ ರೂಪನಾಂತು
 ಮೊವಲೆ ನಾಂ ನೇಳಿದಾ ರಮ್ಯಸಾನುಗಳಿರುವ
 ಕ್ರೇನಿಗಂದಣಿಗೈದ ಶೈಲವೇರಿ
 ಖಡ್ಗೋತ ವಂಚ್ಚಿಗಳ ವಿಲಸಿತಕೆ ಸಮನೆನಿಸಿ-
 ದಲವ್ವಲಿ ಭಾಸವಿಂ ಮಿಂಚನೆಸೆದು
 ವಿದ್ಯಮನ್ಮೇಷವೆನುವಾಶೋಕದಿಂದ ನೀ-
 ನೊಳಮನೆಯೊಳ್ಳವನು ನೋಡಬಿರುದು.

೨೦

೨೧

ತೆಳುಮೆಯ್ಯವೊಗರುಗುವ ನಡುಹರಯವಂಗನೆ
ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಸತಿ ಪಕ್ಕಬಿಂಬಾಧರೆ
ಚಕಿತಹರಿಣಿಯ ತೆರದಿ ಚವಲ ನೇತ್ರಾಬೋಕೆ
ನಿಮ್ಮನಾಭಿಯ ಸುಂದರಿ ಕೃಷ್ಣೋದರಿ
ಶ್ರೋಣೀಭರದ ಕತದೆ ಮಂವಗಾಮಿನಿಯಳೆನೆ
ಕುಚಭರದೆ ತಾನೀಷದವನತೆಯೆನೆ
ಅಲ್ಲಿರುವಳೆನ್ನ ಸತಿ ಯುವತಿಯರ ವಿಸಯವಲಿ
ಧಾತೃವಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಂತೆ.

೨೨

ಅವಳ ಸಸುಚರಣೆನಿಸಿದಾನಂತು ಮೂರವಿರೆ
ಚಕ್ರವಾಕಿಯತೆರದೊಳೊಂಟಿಯಾಗಿ
ಪರಿಮಿತಾಲಾಸೆಯೆನೆ ಕೂರಗುವಬಲೆಯನವಳ
ನನ್ನ ಎರಡನೆ ಜೀವಮೆಂದು ಬಗ್ಗೆಯಾ
ಗುರುವಿರದ ಭಾರದಲಿ ನಿಡಿದಾಗಿ ಸಾಗುವೀ
ಮಳೆಯದಿನಗಳಲಾಕೆ ಬೇರೆ ರೂಪಿಂ
ಬಾಲೆ ಗಾಢೋತ್ಕಂಠೆ ತಿಳಿರ ಪೀಡಿತಳಾದ
ಪದ್ಮಿನಿಯ ತೆರನಿರುವಳೆಂದರಿವೆನು.

೨೩

ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಉನಂದು ಅಳಲಿನುರುಜೇನೆಯಲಿ
ಊದಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಣ್ಣೆವೆಗಳೆಂದೆ
ನಿಡಿದುಸಿರು ಬಿಡುವೆಂದು ಅದರ ಸೆಕೆಯುರಿಯಿದೆ
ಬಣ್ಣ ಕಳೆಗುಂದಿರುವ ತುಟಿಗಳೆಂದೆ
ಬೊಗಸೆಸೈಗಳಲಾಂತ ಮೊಗದ ಮೇಲಿಂದಿಳಿದ
ಮುಂಗುರುಳು ಮರೆಮಲ್ಲಿ ನಸುತೋರುವ
ತನ್ನ ಇನಿಯಳ ಮೊಗವು ನಿನ್ನ ಉಪಸರಣದೊಳು
ಕಳೆಗುಂದಿದಿಂದುವೊಲು ದೀನಮಡುಡು.

೨೦

೨೪

ನೀನವಳ ನೋಡುವಂದಾಕೆ ತಾನೆಂತಿಹಳೊ
ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಮಣಿ ಬೀಳ್ವಳೆಂತೊ !
ಬಲಿಪೂಜೆಗಳಲಿ ತಾನಾಸಕ್ತಳಾಗಿಹಳೊ
ನೇಮದಲಿ ಸರಕೆಗಳ ಸಲಿಸುತಿಹಳೊ !
ವಿರಹದೊಳು ಕೃಶವಾದ ನನ್ನ ಸಾದೃಶ್ಯವನು
ಭಾವಗೋಚರಮಾಗಿ ಬಗೆಯುತಿಹಳೊ !
ಮಧುರವಚನವ ನುಡಿದ ಪಂಜರದ ಶಾರಿಕೆಯ
ಪತಿಯ ನೆನೆವೆಯ ಎಂದು ನುಡಿಸುತಿಹಳೊ !

೨೫

ಮಡದಿ ವೀಣೆಯ ಪಿಡಿದು ಮಲಿನವಸನಮನಾಂತ
ತೊಡೆಯ ಮೇಲದನಿರಿಸಿ ನೇವರಿಸುತೆ
ನನ್ನ ಹೆಸರಿರುವಂತೆ ಪದಗಳನು ಜೋಡಿಸಿದ
ಗೀತೆಯೊಂದನು ನೆನೆದು ಹಾಡಲೆಳಸಿ
ಸುರಿವ ಕಣ್ಣೀರಿನಲಿ ನಾಂದ ತಂತಿಗಳ ತಾ-
ನೆಂತೆಂತೊ ಶ್ರುತಿಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮಿಡಿದು
ತಾನೆ ವಿರಚಿಸಿದ ಪದಮಾವರುಂ ಸಲಸಲಕೆ
ಮೂರ್ಛನೆಯ ಮರೆನವಳ ನೋಡಲಿರುವೆ.

೨೬

ವಿರಹಕಾಲಾವಧಿಯೊಳಿನ್ನುಳಿದುದೆನಿಸೆಂದು
ತಿಂಗಳುಗಳೊಂದೊಂದನೆಣಿಸೆಂದು
ಹೊಸಿಲ ಮೇಲಿರಿಸಿರುವ ಹೂವುಗಳನೊಂದೊಂದ-
ನಾಯ್ದೆಣಿಸಿ ನೆಲದ ಮೇಲಿಡುತಿರುವಳೊ !
ಮನಸಿನೊಂದೊಹೆಯಲಿ ಮದನಲೀಲೆಯ ನೆನೆದು
ಸಂಭೋಗಸುಖವನನುಭವಿಸುತಿಹಳೊ !
ರಮಣರಗಲಿರುವೆಂದು ರಮಣಿಯರಿಗೀ ಬಗೆಯ
ಲೀಲೆಗಳೆ ಮೋದನೋಪಾಯವುತ್ತಿ !

ನಿನ್ನ ಸಖನರಸಿ ತಾನೀ ತೆರನೊಳಿರುವೆಂದು
 ವಿರಹ ಪೀಡಿಸದವಳ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ
 ಅದುವೆ ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ನಿರ್ದಿನೋದಯನವಳ
 ಗುರುವಿರಹಭಾರಿಯೆನೆ ಶಂಕಿಸುವೆನು
 ನಡುವಿರುಳಿನೊಳು ನೊಂದು ನಿದ್ರೆ ಬಾರದೆ ಕೊಳಲು
 ವನನಿಶಯನೆಯ ಸತಿಯನಾ ಸಾಧ್ವಿಯ
 ನನ್ನ ಸಂವೇಶವನು ನುಡಿದು ಸಲೆ ಸುಖಗೊಳಿಸೆ
 ಸದ್ಯವಾತಾಯನದೊಳಿದ್ದು ನೋಡು.

ಮನದುರಿಗೆ ಮೈ ಪೊರಗಿ ವಿರಹಶಯನಮೊಳೊರಗಿ
 ಬಸವಳಿದು ಜೊಡಾಗಿ ಒಮ್ಮಗ್ಗುಲಾಗಿ
 ಮೂಡಲಿನ ಮೂಲವಲಿ ಒಂದೆ ಕಳೆಯುಳಿದಿರುವ
 ತಂಗದಿರನಂದದಲಿ ವೀನಳಾಗಿ
 ನನ್ನೊಡನೆ ಮನತುಂಬಿ ರತಿಮುಖನನುಭವಿಸಿ
 ಕ್ಷಣದವೊಲು ಕಳೆದಂಥ ರಾತ್ರಿಯದನು
 ವಿರಹದಿಂದತಿ ದೀರ್ಘಮಾಮುದೆನೆ ಭಾವಿಸುತೆ
 ಬಿಸಿಯ ಕಣ್ಣೀರಿನಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಳು.

ಜಾಲಮಾರ್ಗದಿನಿಳವ ಅಮೃತಶೀತಲಮೆನಿಸಿ
 ದಿಂದುವಿನ ಕಿರಣಗಳನೆಂದಿನವೊರೆ
 ಅನಂದವಹುದೆಂದು ಅರ್ತಿಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತೆ
 ಒಡನೆ ಕಡುಬೇದದಿಂ ಕಣ್ಣೀರುಹುತೆ
 ಕಂಬನಿಯ ಭಾರವಲಿ ಕೊಯ್ದು ಎವೆಗಳ ಮುಚ್ಚಿ
 ಮೋಡವಾನರಿಸಿರುವ ಮಳೆಯ ದಿನದ
 ತೆರೆದು ತೆರೆಯದವೊಲು ತೋರ್ಪ ನೆಲದಾವರೆಯ
 ತೆರನಿರುವ ಸತಿಯ ನೀಂ ನೋಡಲಿರುವೆ.

೩೦

ಬರಿನೀರ ಮೀಡದಿಂದತಿ ವರುಷಮಾಗಿರುವ
 ಮುಂಗುರುಳು, ಕೆನ್ನೆವರಮಿಳಿದು ಬರಲು
 ಅಧರ ಕಿಸಲಯಗಳನು ಮಲಿನಗೊಳಿಸುತ್ತಲಿರುವ
 ಬಿಸಿಯುಸಿರಿನಿಂದಲವನೋಸರಿಸುತೆ
 ಸುರಿವ ಕಣ್ಣೀರಿನಲಿ ನಿದ್ರಾವಕಾಶವಿನಿ
 ಸಿಲ್ಲವೆಂದರಿತರೂ ಅದನೆ ಬಯಸಿ
 ಕನಸಿನೊಳಗಾದರೂ ನನ್ನ ಸಂದರ್ಶನವ
 ಪಡೆವುದೆಂದವಳು ಚಿಂತಿಸುವಳು.

೩೧

ವಿರಹದಿವಸದ ಮೊದಲೆ ಆಕೆ ಹಾರವನುಳಿದು
 ಆವ ಹೆರಳನು ತೆಗೆದು ಶಿಖೆಗೈದಳೊ
 ಶಾಪ ಕೊನೆಗೊಂಡಂದು ಶೋಕವಿಗಳಿತನಾಗಿ
 ಆವ ಶಿಖೆಯನು ನಾನು ಬಿಡುವಲಿಹೆನೊ
 ಸಿಕ್ಕಾಗಿ ಜಡೆಗಟ್ಟಿ ನೋಂಕಿದರೆ ಬಿರುಸಾಗಿ
 ಜಗುಳಿ ಕದಪಿನ ಮೇಲೆ ಕವಿಯುತಿರುವ
 ಏಕವೇಣಿಯನದನು ಅಯಮಿತನಖಂಗಳಿಂ-
 ದೆಳೆದೆಳೆದು ತೆಗೆವನಳ ನೋಡಲಿರುವೆ.

೩೨

ಅಬಲೆ ಮನವಳಲಿನಿಂಮೊಡವೆಗಳನೆಲ್ಲವನು
 ಕಳಚಿಟ್ಟು ಕೃಶಳಾಗಿ ಬಳಲಿ ಬೆಂದು
 ವಿರಹರಯ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಸಲಸಲಕೆ ಹೊರಳುವಳ
 ಕೋಮಲಾಂಗಿಯನಿರದೆ ನೋಡಿದಂದು
 ನಿನುಮಾಳೆಯ ಇರವಿಗವೆಗರಗಿ ಹೊಸಮಳೆಯ
 ರೂಪದಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಕರೆಯಲಿರುವೆ
 ಅದ್ರಾಂತರಾತ್ಮನೆಂದೆನಿಸಿರುವ ಸರ್ವರೂ
 ಕಾರುಣ್ಯ ವೃತ್ತಿಯನು ತೋರ್ಪರತ್ತೆ.

೩೩

೨೩

ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ಮನವು ಕಟ್ಟೊಲೈಯೆರಕದಿಂ-
 ದೆನ್ನೊಳಸುರಕ್ತವೆಂದರಿತುವೆನು.
 ಅದರಿಂದಲಿಂದಾನು ಇದೆ ಮೊದಲ ವಿರಹದೊಳು
 ಅವಳನಿಂತಿರುವೆನೆಂಬೊಸಿಹೆನು.
 ಸುಭಗನಾನೆಂದೆನುವ ಬರಿಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದೇನು
 ಮಾತಾಳಿಯಂದದಲಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದೆನೆ !
 ಸೋದರನೆ ನಾನಿಂದು ನೀಳಿರುವುದೆಲ್ಲಮುಂ
 ಶೀಘ್ರದೊಳೆ ನಿನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಹುದು.

೨೪

ಮೊಗದ ಮೇಲಿಂದಿಳಿದು ಮುಂಗುರುಳು ಕವಿಯುತಿರೆ
 ಕಡೆನೋಟ ಪಸರಿವದ ಮನುಕಾಗಿರೆ
 ಮಧುವ ಸೇವಿಸಿದರಲು ಭ್ರೂವಿಲಾಸಗಳಿರದೆ
 ಕಾಡಿಗೆಯ ನುಣ್ಣುಳೆಯ ಕಳೆಗುಂದಿರೆ
 ನೀನು ಬಳಗೈದುವರೆ ಹಾರಿ ನಸುಚಲಿಸುತಿರೆ
 ಆ ಮೃಗಾಕ್ಷಿಯ ವಾಸುಸಯನವನು
 ಮೀನ ಚಾಲನವಡಿದ ಕುವಲಯಪ್ರಿಯೊಂದು
 ಸಾಮ್ಯವನು ಪಡೆದುಬಿಂದುಹಿಸುವೆನು.

೨೫

ವಿಧಿವರದೊಳಿಂದವಳನಗಲಿ ನಾಂ ಮೂರವರೆ
 ನನ್ನ ಜಿರಳುಗುರುಗಳ ಕಲೆಗಳಳಿಸಿ
 ಚಿರಕಾಲದಿಂದಾಕ ತಳವ ಮಣೆಹಾರವನು
 ದೈವಗತಿಯಿಂದವನುಮಂತೆ ತ್ಯಜಿಸಿ
 ಕೂಟದಾಯಾಸವನು ಪರಿಹರಿಸಲೆಂದಾನು
 ಕೈಗಳಿಂದೊತ್ತ ವುದಕರ್ಹವೆನಿಸಿ
 ಬೆಳೆದ ಬಾಳೆಯ ದಿಂಡಿನಂತೆ ಬಿಟ್ಟನೊಳೆಸವ
 ನನ್ನವಳ ವಾಮೋರು ನಸುಚಲಿಪುದು.

೨೬

೩೬

ಜಲದ ಹೇಳುವೆ ಕೇಳು ನೀನು ಹೋಗುವ ವೇಳೆ
 ಮಲಗಿ ಜೊಂಪಿನೊಳಿರಲು ನನ್ನ ಸತಿಯು
 ಸನಿಹದೊಳೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ನೀನವಳನನುಸರಿಸಿ
 ಯಾಮಮಾತ್ರಂ ಸಹಿಸು ಮೊಳಗನುಳಿದು.
 ತನ್ನ ಕನಸಿನೊಳಿರದೆ ಮನದಾಡ್ತನೆನ್ನನೆಂ-
 ತೋ ಪಡೆದು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ನಲಿಯುತ್ತಿರಲು
 ನನ್ನ ಕೊರಳನು ಸುತ್ತಿ ಬಿಗಿದ ಅವಳಪ್ಪುಗೆಯ
 ಬಳ್ಳಿದೋಳಿನ ತೆಕ್ಕೆ ಜಾರದಿರಲಿ.

೩೭

ಹೊಚ್ಚಹೊಸ ಮಾಲತಿಯ ಬಿರಿಮುಗುಳಿನೊಡನೊಡನೆ
 ತಾನುಮಂತಸ್ತಾ ಪಶಮನೆಯಾಗೆ
 ನಿನ್ನ ನೀರಿನ ಹನಿಯ ತಂವೇರಿದೆಲಿರಿಸಿಂ
 ಮೃದುವಾಗಿ ಸುಳಿದವಳನೆಚ್ಚರಿಸಲು
 ಸದ್ಮವಾತಾಯನದೆ ನಿಶ್ಚಲಾಕ್ಷಿಯನಿರಿಸಿ
 ನೋಳ್ಳ ಮಾನಿನಿಯವಳ ನುಡಿಸಲೆಳಸಿ
 ಮಿಂಚವೆಯೆ ಮುನ್ನಿಂತು ಧೈರ್ಯವಲಿ ನೀನಿಂತು
 ಮೊಳಗುಗಳ ಮಾತುಗಳನಾರಂಭಿಸು.

೩೮

ಭರ್ತ್ಯವಿನ ಮಿತ್ರನುಂ ಪ್ರಿಯನುಮಾವಂಬುವಾ-
 ಹನನೆಂದು ತಿಳಿಯೆನ್ನ ಮುತ್ತೈದೆಯೆ !
 ಅನನ ಸಂದೇಶವನು ನನ್ನ ಮನದೊಳಗಿರಿಸಿ
 ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವನೆಂದೆನ್ನನರಿಯಾ !
 ಅಬಲೆಯರ ಜಡೆಮುಡಿಯ ಬಿಡಿಸಲಾತುರರಾಗಿ
 ದಾರಿಯಲಿ ತೊಳಲುವಾ ವಿರಹಿಗಳನು
 ಮೃದುಮಧುರವಾಗಿರುವ ಮೊಳಗುಗಳ ಘೋಷದಿಂ-
 ದಿರದೆ ತ್ವರೆಗೊಳಿಸುವಾ ಮುಗಿಲೆ ನಾನು.

೩೯

೩೯

ಇಂತು ನೀನುಸುರುತಿರೆ ಪವನತನಯನ ಕಂಡ
ಮೈಥಿಲಿಯವ್ವೇಲಾಕೆ ಮೊಗವನೆತ್ತಿ
ಉತ್ಕಂಠನರದಿಂವಲುಚ್ಛ್ವಸಿತ ಹೃದಯಳನೆ
ನಿನ್ನ ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಸೊಗವೆ ಸಂಭಾವಿಸಿ
ಏಕೈಕಭಾವದಲಿ ಕೇಳುವದೆಲ್ಲವನು
ಪತಿಯ ನೇಹಿಗನೆಂದು ಸಂಭಾವಿಸಿ.
ಸ್ನೇಹಿತರು ತಿಳಿಸುವಾ ಪತಿಯ ಕುರಲದ ವಾರ್ತೆ
ಸಂಗಮದ ಪುರುಕಿಂತ ಕಿಂಚಿದೂಸಂ.

೪೦

ನನ್ನ ವಚನವ ಸಲಿಸಿ ನೀನುಮುಸುಕೃತನೆನಿಸಿ
ಆಕೆಯೊಡನಿಂತುಸಿರು ದೀರ್ಘಾಯುಷಿ !
ಅಬಲೆ ನಿನ್ನಿಂವಗಲಿದಳಲಿಸುರು ಜೀವಿಯಲಿ
ರಾಮಗಿರ್ಯಾತ್ರಮಂಗಳಲಿ ನೆಲಿಸಿ
ಉಸಿರು ಹಿಡಿದುಳಿದಿರುವ ನಿನ್ನ ಸಪ್ತರಸಂಮು
ಕುರಲವೇ ನೀನೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿಹನು.
ಸುಲಭಮೋಗಲವಂಧ ಜೀವಿಗಳ ಬೆಸಗೊಳ್ಳೊ-
ಡೀ ಬಗೆಯ ಮುನ್ನುಡಿಯ ಉಚಿತಮುಳ್ತೆ !

೪೧

ತನ್ನ ವಾರ್ಗವ ತಡೆದು ತನಗೆ ವೈರಿ ಕೈಲಿರುವ
ವಿಧಿವರವೆ ದೂರವಿವ ನಿನ್ನ ಪತಿಯು
ತೆಳುವಾಗಿ, ಕಡುತಾವದಲಿ ಬಿಂದು, ಸಿಡಿದುಸಿರು
ಬಿಡುತೆ, ಕಣ್ಣಿನಲಿ ನಾಂದು ನೊಂದು ;
ಬಿಸಿಯಿಸಿರು ಬಿಡುತಿರುವ ಸಂತಾಪಗೊಳುತ್ತಿರುವ
ಕಡುನೊಂದು ಕಂಬನಿಯ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವ
ಬಡವಾಗಿ ಸೊರಗಿರುವ ನಿನ್ನಂಗೆ ಸಂಗವನು
ತನ್ನ ಮನವೆಣಿಕೆಯೊಳೆ ಶ್ರೇಯಮತಿಹನು.

೪೨

ನೆರೆದ ಸಖಿಯರ ಇದಿರೊಳಿರುವ ನಿನ್ನನು ನೋಡಿ
ಮೊಗಕೆ ಮುತ್ತಿಡುವೊಂದು ಆಸೆಯಿಂದೆ
ಎಲ್ಲರುಂ ಕೇಳ್ವಂತೆ ವೇಳ್ವ ಮಾತಾದರುಂ
ಕಿವಿಯೊಳುಸುರಲು ಬಯಸಿದಂಥ ಪತಿಯು
ಶ್ರವಣವಿಷಯನ ಮೀರಿ ಲೋಚನಾತೀತನೆನೆ
ದೂರದೇಶದೊಳಿಂದು ನಿಂತನೆಂದೆ
ನಿನ್ನೊಂದು ಮಮತೆಯಲಿ ಹೆಣೆದು ಸೇರಿಸಿದಂಥ
ಪದವಿದನು ವೇಳ್ವನಿಂತೆನ್ನ ಮುಖದೆ.

೪೩

ಶ್ಯಾಮಾಲತಾವಳಿಯೊಳಂಗಮೊಂದವನು
ಮೊಗದೊಂದು ಕಾಂತಿಯನು ಚಂದಿರನೊಳು
ಚಕಿತವನಹರಿಣಿಯಾಲೋಕನದೆ ನೋಟವನು
ತೆಳ್ಳೊಳೆಯ ಅಲೆಗಳಲಿ ಹುಬ್ಬಿನೊಲವ
ಶಿಖಿಕಲಾಪಂಗಳಲಿ ಕುರುಳ ಸೌಂದರ್ಯವನು
ನೋಡಿ ನಿನ್ನಂದವನು ಪರಿಭಾವಿಸಿ
ಒಂದೆಡೆಯೊಳಾದರುಂ ನಿನ್ನ ಸಾದೃಶ್ಯವನು
ಕಾಣದೆಯೆ ಕೊರಗುತ್ತಿಹೆನೆಲೆ ಚಂಡಿಯೆ.

೪೪

ಹೊಸಮಳೆಯ ನೀರಿನಲಿ ನಾಂದಿರುವ ನೆಲದಂತೆ
ಹೊಸದೊಂದು ಕಂಪುಗುವ ನಿನ್ನ ಮೊಗಕೆ
ದೂರವಿರುವುದರಿಂದೆ ಕೃಶನಾಗಿ ನಮೆವೆನ್ನ
ಪಂಚಬಾಣನುಮಿರದೆ ಪೀಡಿಸುವನು.
ವರ್ಷಖುತುವಿನೊಳಿಂದು ದೆಸೆದೆಸೆಯನಾವರಿಸಿ
ಸಾಂದ್ರಮೆನೆ ಕವಿದಿರುವ ಮೋಡದಿಂದೆ
ಅನ್ಯಕ್ತನಾಗಿರುವ ಸೂರ್ಯನಾತಪವಿರುವ
ದಿವಸಗಳನ್ನಿಂತು ಕಳೆವುದಬಲೆ.

೪೫

೪೫

ಧಾತುರಾಗಗಳಿಂದೆ ಗಿರಿಯ ಶಿಲೆಗಳ ಮೇಲೆ
 ಪ್ರಣಯಕುಸಿತಳವ್ವೇಲು ನಿನ್ನ ಬರೆದು
 ನಿನ್ನ ಚರಣಾಗ್ರವಲಿ ಕೆಡೆದವನನ್ನೇನೆನ್ನ
 ಬಗೆಯಲೆಂದಾಶಿಸಿದ ಆ ಕೃಣಮೊಳೆ
 ಸಲಸಲಕೆ ಉರುಳಿ ಬರುವರು ಬಿಂದುಗಳಿಂದ
 ಕಣ್ಣು ಹನಿಗೂಡುವು ನೋಟ ಮಸುಳೆ.
 ಘಾತುಕ ಕೃತಾಂತನಾ ಚಿತ್ರದೊಳಗಾವರುಂ
 ನಮ್ಮೊಂದು ಸಂಗವನು ಸಹಿಸನತ್ತೆ !

೪೬

ಸ್ವಪ್ನಸಂದರ್ಶನಮೊಳತಿಕಷ್ಟದಿಂದಾನು
 ನಿನ್ನ ಸಹವಾಸವನು ಹೊಂದಿದಂನು
 ನಿನ್ನ ಬಿಗಿವಪ್ಪುಪ್ಪೊಂದಾನೆಯಿಂದಾಗಸಕೆ
 ಉದ್ವೇಗವಶನಾಗಿ ತೋಳನೆನೆಯೆ
 ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆನ್ನನಿಂತೀ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳೀಕ್ಷಿಸುತೆ
 ಬಳಿಯ ವನದೇವತೆಗಳೆನಗೆ ಮರುಗಿ
 ಮರದ ಚಿಗುರೆಲೆ ಮೇಲೆ ತೋರಮುತ್ತಿನ ತೆರನ
 ಕಣ್ಣೀರ ಹನಿಗಳನು ಸುರಿಸದಿರರೆ !

೪೭

ದೇವದಾರುದ್ರಮದ ಕಿಸಲಯದ ಕೊನೆಮುರಿದು
 ಸುರಿವದರ ಹಾಲಿನೊಡವೆಗಿಮ ಬಂದು
 ಅದುವೆ ಸೌರಭವೆರಸಿ ಆ ಹಿಮಾಚಲದಿಂದೆ
 ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಬೀಸುತಿರೆ ತಂಗಾಳಿಯು
 ಕಲ್ಯಾಣಗುಣವತಿಯೆ ವೊದಲು ನಿನ್ನಂಗವನು
 ಸೋಂಕಿ ಬಳಿಕೀಯೆಡೆಗೆ ಬೀಸಿತೆಂದು
 ಮನದೊಳಾಚೋಚಿಸುತಲಾನು ಮೈಯಾನುವನು
 ಅಗಲಿಕೆಯ ಅಳಲಿನುರಿ ನೀಗಬೆಂದು.

೪೮

ದೀರ್ಘಯಾಮಗಳಿಂದಲುರುಳುತಿರುವೀ ರಾತ್ರಿ
ಕ್ಷಣದಂತೆ ಲಘುವೆನಿಸಿ ತೋರ್ಪುದೆಂತು !
ಅಂತೆ ಉರಿವೀ ಹಗಲುಮೆಲ್ಲ ವೇಳೆಯೊಳೆನಗೆ
ಮಂದಮಂದಾತಪದೊಳಿರ್ಪುದೆಂತು !
ಇಂತು ದುರ್ಲಭಮಾದ ಕಾಮನೆಗಳಿಂದೆನ್ನ
ತಪ್ತ ಚೇತನವಿಂದು ಚಟುಲನಯನೆ !
ನಿನ್ನನಗಲಿದ ವ್ಯಥೆಯ ದಾರುಣಾವಸ್ಥೆಯಲಿ
ಕೊರಗುತಿದೆ ಶರಣರನ್ನಿಲ್ಲವೆಂದು.

೪೯

ಬಹುವಿಧದೆ ಚಿಂತಿಸುತೆ ನಾನೆ ಸನ್ನಾತ್ಮವನು
ಸಂತವಿಸಿ ಜೀವನನು ಧರಿಸಿರುವೆನು.
ನನ್ನ ಕುಶಲವ ಕೇಳಿ ಇನ್ನಾದರೂ ನೀನು
ಕಾತರಂಗೊಳ್ಳದಿರು ಕಲ್ಯಾಣಿಯೆ !
ಅತ್ಯಂತ ಸುಖವಿರುವುದರಿಗೇ ಲೋಕದಲಿ
ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖವಿನ್ನಾರಿಗಿರುವು.
ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು ಸುಖದುಃಖಗಳು ಬಂದು
ಚಕ್ರನೇಮಿಕ್ರಮದೆ ಪ್ರೊರಳುತಿಹವು.

೫೦

ಶಾಪ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದು ಶಾಷ್ಟ್ಯವಾಣಿಯು ತಾನು
ಭುಜಗಶಯನವನುಳಿದು ಏಳುವೆಂದು.
ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕಿಂಗಳನು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕಳೆಯಬರೆ
ಬಳಿಕ ನಾವೀರ್ಪರೂ ಒಂದುಗೂಡಿ
ಶಾರದಾಕಾಶದಿಂದಿಳಿದ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಲಿ
ರಮಣೀಯಮೆನಲೆಸೆವ ರಾತ್ರಿಗಳಲಿ
ವಿರಹದೊಳು ಗುಣಿಸಿರುವ ನಂನಂನು ಕಾಮಗಳ
ಮನವಾರೆ ಸವಿಯುವಂ ಮೋದದಿಂದೆ.

೫೦

೫೧

ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹಾಸಿನಲಿ ನನ್ನೊಡನೆ ನೀಂ ಮಲಗಿ
ನಿದ್ರಿಸಿದ ವೇಳೆಯಲಿ ಕೊರಳನಪ್ಪಿ
ನಿದ್ರೆಯೊಳೆ ನೀನೇಕೊ ಕೂಗಿ ರೋದಿಸುತ್ತಿರಲು
ಎನು ಕಾರಣವೆಂದು ನಿನ್ನನಂದು
ಬಡುವಿಧವೆ ಬಿಸಗೊಟ್ಟ ನನ್ನೊಡನೆ “ ಹೇ ತಿವ
ನೀನು ಮತ್ತಾವನೊ ರಮಿಸಿದಂತೆ
ಕನಸಾದುವನಗೆಂದು ” ವೊಗದ ಮಂದಸ್ಥಿತಮೊ-
ಳೆಂದುದನು ಮತ್ತೆಂದು ನೆನೆದನವನು.

೫೨

ಇಂತಭಿಜ್ಞಾನವನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಕಾರಣದೆ
ನನ್ನ ಕುರಲವನರಿತು ಅಸಿತನಯನೆ !
ಲೋಕವಾರ್ತೆಯ ನಂಬಿ ನನ್ನೊಳನಿಪುತ್ತದಿಂ
ನೀನವಿವ್ಯಾಸಿಯುಳಿಸಿದಜೇಡ !
ಸ್ನೇಹಧರ್ಮಗಳೆಂತೂ ವಿರಹಕಾಲದೊಳಿರದೆ
ನಶಿಸಿಹೋಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರರು,
ಭೋಗದ ಅಭಾವದಿಂದಿಷ್ಟವಿಷಯಗಳಲಿ
ರಸವುಕ್ಕಿ ಬೆಳೆವುದೌ ಪ್ರಮರಾಶಿ.

೫೩

ಪ್ರಥಮವಿರಹದೊಳಕತೋಕಪಿಸ್ವಲಳಾದ
ನಿನ್ನ ಸವಿಯನು ಇಂತು ಸಂತಪಿಸುತ್ತೆ
ವಿಷಮನೇತ್ರನ ವೃಷಭನಗೆದ ಶಿಖರಗಳಿರುವ
ಕೈಲಾಸದಿಂದೊಡನೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತೆ
ಆಕೆ ಕುರುಹುಗಳೊಡನೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದಂಥ
ತನ್ನ ಕುರಲದ ನುಡಿಯ ನನ್ನೊಳುಸುರಿ
ಉದಯಕಾಲದ ಕುಂದುದರಳಂತೆ ಜಗುಳುತ್ತಿರು-
ವೆನ್ನ ಜೀವಿತವಿದನು ಬಂದುಳುಹಿಸು.

೫೪

ನಿನಗೆ ಸಖನಹ ನನ್ನ ಈಯೊಂದವೇಕ್ಷೆಯನು
ಕೈಕೊಂಡು ಸಲಿಪೆಯಿಂದಾಶಿಸುವೆನು.
ನಿನ್ನ ಪ್ರತ್ಯಾದೇಶವೊಂದರಿಂದಲೆ ನಾನು
ಕಲ್ಪಿಸೆನು ಧೀರತೆಯ ನಿನ್ನೊಳೊಂದುಂ.
ನಿಶ್ಚಬ್ಬನಾಗಿ ನೀಂ ಮಾರುತ್ತರಂಗುಡದೆ
ಯಾಚಿಸುವ ಚಾತಕಕೆ ನೀರನೆರೆನೆ
ಸಪ್ತರುಷರಾದರಿಗೆ ಈಪ್ಪಿತಾರ್ಥಕ್ರಿಯೆಯೆ
ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಂ ಅಶ್ವೈ ಪ್ರಣಯಿಗಳಲಿ.

೫೫

ಗೆಳೆಯನಿನೆಂದೆನುವ ನೌಹಾರ್ಧಭಾವದಿಂ-
ದಲ್ಲದಿರೆ ವಿಧುರನೆಂದೆನುವ ಕತವೆ
ಕನಿಕರದೊಳಿಸಗು ನೀನೆನ್ನ ಪ್ರಿಯಕಾರ್ಯವನು
ಅನುಚಿತವಿವಿಂಬುವನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ.
ಇಷ್ಟಮಾದೆಡೆಗಳಲಿ ಬಳಿಕ ನೀಂ ಸಂಚರಿಸು
ವರ್ಷಮತು ಸಂಭೃತಶ್ರೀಕನಾಗಿ.
ಕ್ಷಣಕಾಲಮಾನದರುಂ ವಿದ್ಯುತ್ಕಳತ್ರದಿಂ
ನಿನಗಿಂಥ ವಿರಹ ಸಂಘಟಿಸದಿರಲಿ.

ಕೆಲವು ಹೊಸ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

ಪ್ರೊ. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎ.ಆರ್.

ವಚನ ಭಾರತ (ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣ) ೬ ೮ ೦

ಕಥಾಮೃತ ೭ ೮ ೦

ಭಾಸಕವಿ ೨ ೮ ೦

ಕವಿ ಜಿಹ್ವಾಬಂಧ ೦ ೧೨ ೦

ಪ್ರೊ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ತೀ.ನಂ.

ಒಲುಮೆ ೧ ೮ ೦

ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್, ಪು.ತಿ.

ರಸ ಸರಸ್ವತಿ ೧ ೮ ೦

ಡಾ|| ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಕೆ.

ಕನ್ನಡ ಧ್ವನ್ಯಾಲೋಕ ೫ ೦ ೦

ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಾಲಂಕಾರ (ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ)

ಪ್ರತಿಮಾ ನಾಟಕ (, ,)

ಶ್ರೀ ಪರಮೇಶ್ವರಭಟ್ಟ, ಎಸ್.ವಿ.

ಕನ್ನಡ ಕುಮಾರಸಂಭವ ೨ ೮ ೦

ಪ್ರೇಮಾರಾಧನ ೨ ೦ ೦

ಕನ್ನಡ ಮೇಘದೂತ ೧ ೦ ೦

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಎ.

ಪಾಂಪೆಯ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳು ೧ ೮ ೦

ಶ್ರೀ ಸುಬ್ಬರಾವ್, ತ.ರಾ.

ರಕ್ತರಾತ್ರಿ ೨ ೦ ೦

ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ :—

ಶಾರದಾ ಮಂದಿರ

೫೭೮ ಕೃಷ್ಣರಾಜವನಂ, ಮೈಸೂರು